

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-145-09

Druk nr 2636
Warszawa, 16 grudnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o Inspekcji
Weterynaryjnej oraz o zmianie
niektórych innych ustaw** wraz z projektami
aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”;
- 2) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanym

dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, jest Rada do spraw Laboratoriów.

2. Rada do spraw Laboratoriów liczy 7 członków.
3. Kadencja Rady do spraw Laboratoriów trwa 4 lata.
4. Członków Rady do spraw Laboratoriów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.
5. Członkowie Rady do spraw Laboratoriów wybierają z jej składu przewodniczącego i sekretarza.
6. Przewodniczący Rady do spraw Laboratoriów może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami tej Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.
7. Rada do spraw Laboratoriów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady do spraw Laboratoriów zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii.
8. Członkom Rady do spraw Laboratoriów przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.
9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

3) w art. 13:

a) w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1;”;

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a, Główny Lekarz Weterynarii w szczególności:

1) ma prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w centralnej bazie danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1;

2) przeprowadza kontrolę w zakresie prawidłowego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, w tym kontroluje wprowadzanie przez upoważnione podmioty danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w zakresie określonym w art. 23, do centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1.”;

4) w art. 16:

a) w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni;”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej wchodzącego w skład wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, zwanego dalej „zakładem higieny weterynaryjnej”, kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do wykonywania czynności określonej w ust. 1 pkt 1 lit. l oraz kopię umo-

wy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, o wykonywanie tej czynności.”,

c) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną, a także po złożeniu wniosku przez:

a) kierownika zakładu higieny weterynaryjnej
– w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. 1,

b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt
– w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. O dokonaniu zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. 1, powiatowy lekarz weterynarii powiadamia kierownika zakładu higieny weterynaryjnej.”;

5) po art. 19f dodaje się art. 19g w brzmieniu:

„Art. 19g. Kontrole na miejscu, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c, przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.”;

6) art. 23 – 25 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. 1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym przeprowadzanymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki bio-

logiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w prawdaństwie weterynaryjnym, a także w przepisach dotyczących pasz oraz bezpieczeństwa żywności i żywienia.

Art. 24. 1. Badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni jest przeprowadzane w:

- 1) pomieszczeniu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14) w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9, udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub
 - 2) innym przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, którym dysponuje Inspekcja.
2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, z późn. zm.).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 882/2004.
4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań określonych w ust. 3 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:
 - 1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub 18 – informuje powiatowego lekarza weterynarii;
 - 2) pracownika Inspekcji – informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 lub 18 do przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, usunięcie stwierdzonych naruszeń, określając sposób i termin ich usunięcia.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, pracownik Inspekcji ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 25. 1. Aby zapewnić jednolity sposób przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu nr 882/2004, związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, tworzy się system laboratoriów urzędowych, obejmujący akredytowane laboratoria.

2. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 1, działają:
 - 1) laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 12 rozporządzenia nr 882/2004, obejmujące:

- a) zakłady higieny weterynaryjnej, w tym pracownie badania mięsa na obecność włośni,
 - b) laboratoria państwowych instytutów badawczych,
 - c) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych niż wymienione w lit. a jednostek organizacyjnych Inspekcji,
 - d) inne laboratoria zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii;
- 2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 33 rozporządzenia nr 882/2004.
3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.
4. Główny Lekarz Weterynarii, wyznaczając laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mięsa na obecność włośni, wskazuje pracownię badania mięsa na obecność włośni, na podstawie informacji przekazanych przez powiatowego lekarza weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.
5. Jeżeli brak jest laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć do przeprowadzenia tych badań krajowe laboratorium referencyjne.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, funkcję krajowego laboratorium referencyjnego, w zakresie określonym w wyznaczeniu, pełni krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na tery-

torium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, wyznaczone przez Głównego Lekarza Weterynarii, po zasięgnięciu opinii właściwego krajowego laboratorium referencyjnego.

7. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne.
8. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.
9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;

7) po art. 25 dodaje się art. 25a – 25d w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wniosek w tym zakresie do Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Do wniosku dołącza się:

1) kopię oryginału:

- a) certyfikatu akredytacji,
- b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;

2) opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego albo krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, w przypadku gdy brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, o:

- a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,
- b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,
- c) stosowanych metodach badawczych, do której dołącza się kopię oryginału raportu z badań porównawczych określonych metod badawczych przeprowadzonych przez krajowe laboratorium referencyjne, krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europej-

skiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

3. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie zatwierdzenia laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, po przeprowadzeniu w nim badań porównawczych określonych metod badawczych przez krajowe laboratorium referencyjne lub, w przypadku braku takiego laboratorium, przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA i uzyskaniu zgodnego wyniku takich badań.
4. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub uzyskało niezgodne wyniki dwóch kolejnych badań porównawczych, o których mowa w ust. 3, lub nie poddało się takim badaniom.
5. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a – c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.
6. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 5, określa:
 - 1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;

- 2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;
- 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
- 4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.

Art. 25b. 1. Krajowe laboratoria referencyjne:

- 1) wykonują zadania:
 - a) Inspekcji, o których mowa w art. 3, w zakresie referencyjności,
 - b) określone w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004;
- 2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.
2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.
3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o przeprowadzonych kontrolach.
4. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

5. Wydatki inwestycyjne związane z prowadzeniem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, mogą być finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, w wysokości do 100 % planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

1) określi, jakie krajowe laboratoria referencyjne są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, a w przypadku gdy dla każdego ze wspólnotowych laboratoriów referencyjnych zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi;

2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.

Art. 25c. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, do dnia 15 stycznia:

1) informacje o uzyskanych przez laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne wynikach przeprowadzonych badań porównawczych;

2) szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, z uwzględnieniem potrzeb laboratoriów urzędowych.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje corocznie, do dnia 31 grudnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa zatwierdzony szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych w następnym roku budżetowym.

Art. 25d. 1. Dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 23 są gromadzone i przetwarzane przy użyciu systemu teleinformatycznego obejmującego:

1) centralną bazę danych prowadzoną przez krajowe laboratoria referencyjne;

2) lokalne bazy danych prowadzone w zakładach higieny weterynaryjnej przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia baz danych określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.”;

8) w art. 31 uchyla się ust. 2 – 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1 dodaje się lit. za w brzmieniu:

„za) dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40);”;
- 2) w art. 2 pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38) czynności lecznicze – podawanie zwierzęciu, po uprzednim zbadaniu przez lekarza weterynarii, substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym lub beta-agonistycznym w celu leczenia problemu płodności – włącznie z przerwaniem ciąży, a substancji o działaniu beta-agonistycznym także w celu leczenia trudności z oddychaniem, choroby kości łódkowatej, ochwatu kopyta u koniowatych oraz wywoływania tokolizy u krów lub koniowatych;”;
- 3) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d – f, h, i, l, p oraz w art. 4 ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii.”;
- 4) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii dane zawarte w rejestrze, z wyłączeniem danych zawartych w rejestrze podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. n, a także informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze. Informacje te są umieszczane na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;

5) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.”;

6) w art. 43a:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;

b) uchyla się ust. 7;

7) w art. 52c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je zakładom higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.³⁾).”;
- 8) w art. 57 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia program, o którym mowa w ust. 5, z ministrem właściwym do spraw:
- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym,
 - 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym
- i występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie tak uzgodnionego programu.”;
- 9) art. 63 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 63. Zabrania się umieszczania na rynku, w celu podawania zwierzętom, z których lub od których są pozyskiwane produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, substancji o działaniu tyreostatycznym, stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów, substancji o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiolu 17β i jego pochodnych estropodobnych.”;
- 10) w art. 65 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) trenbolonu alilu, podawanego doustnie, lub substancji o działaniu beta-agonistycznym zidentyfikowanym koniowatym, jeżeli są one stosowane zgodnie ze wskazaniami producenta,”;
- 11) uchyla się art. 69;
- 12) w art. 71 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) umieszczanie na rynku zwierząt do hodowli oraz zwierząt reprodukcyjnych, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych, jeżeli w ostatnim czasie były poddane czynnościom leczniczym, o których mowa w art. 65 lub 67;”;
- 13) w art. 72 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) nieprzestrzegania ograniczeń lub zakazów stosowania substancji, o których mowa w art. 65 lub 67.”;
- 14) w art. 73 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz oestriadiol 17 β i jego pochodne estropodobne, z wyłączeniem przypadków, gdy substancje te były podawane w sposób określony w art. 65 – 67 lub 71, a okresy karencji przewidziane w umowach międzynarodowych były przestrzegane;”;
- 15) art. 74 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 74. Dopuszcza się przywóz z państw trzecich zwierząt przeznaczonych do hodowli, zwierząt reprodukcyjnych, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych, lub mięsa z nich pozyskanego, jeżeli państwa te zagwarantują spełnienie wymagań określonych w przepisach art. 63 – 68 lub 70 – 73.”;
- 16) w art. 79 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kto umieszcza na rynku, w celu podawania zwierzętom, z których lub od których są pozyskiwane produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, substancje o działaniu tyreostatycznym, stilbeny, pochodne stilbenów, ich sole i estry, substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z 2008 r. Nr 144, poz. 899 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, na podstawie informacji i danych określonych w ust. 2.

4. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz, o którym mowa w ust. 3.”;

2) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w terminie do dnia 30 listopada, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, na podstawie danych objętych ewidencją.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, zawierający dane dotyczące tych zakładów objęte ewidencją.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.⁴⁾) w art. 78 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) laboratoria Inspekcji Weterynaryjnej określone w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;”.

Art. 5. 1. Laboratoria, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy były przeprowadzane badania laboratoryjne w zakresie określonym w art. 23 ustawy wymienionej w art. 1, uważa się za laboratoria działające w systemie laboratoriów urzędowych, wyznaczone zgodnie z art. 25 ust. 3 – 7 i art. 25a ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W pomieszczeniach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy były przeprowadzane badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni, niepełniających wymagań w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), badania te mogą być przeprowadzane także po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, jedynie w przypadku gdy Komisja Europejska ustali okres, w jakim będzie można je przeprowadzać.

Art. 6. 1. Programy przyjęte przez Radę Ministrów w drodze uchwały i przekazane do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich zatwierdzenie lub programy zatwierdzone przez Komisję Europejską przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wprowadza się w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 2.

2. Do zmiany programów wprowadzonych przez Radę Ministrów na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 2 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 7. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 7, 8 i art. 25 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 i 2 oraz art. 25d ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 pozostają w mocy do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 8. Marszałek Sejmu ogłosi tekst jednolity ustawy wymienionej w art. 1 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach i ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

²⁾ Przepisy ustawy wdrażają postanowienia:

1) dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40) – w zakresie dotyczącym weterynarii,

2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/97/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/22/WE dotyczącą zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym (Dz. Urz. UE L 318 z 28.11.2008, str. 9).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1655 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 105 i Nr 157, poz. 1241.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1346, Nr 234, poz. 1570 i Nr 223, poz. 1463 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG; 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40) w zakresie dotyczącym weterynarii. Pozostałe postanowienia wyżej wymienionej dyrektywy zostaną wdrożone przez zmianę ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z późn. zm.).

W związku z wejściem w życie dyrektywy 2008/73/WE państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r.

W myśl przepisów prawodawstwa weterynaryjnego, aby podjąć i prowadzić działalność w zakresie prowadzenia miejsc gromadzenia zwierząt, obrotu zwierzętami, transportu zwierząt, zarobkowego wytwarzania, pozyskiwania, konserwacji, obróbki, przechowywania, prowadzenia obrotu lub wykorzystywania materiału biologicznego, czy prowadzenia zakładu drobiu, należy spełnić wymagania weterynaryjne dla danego rodzaju działalności, określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) i w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie. W przypadku działalności związanej z handlem wewnątrzspółnotowym podjęcie takiej działalności jest dozwolone po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia, w drodze decyzji, spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia danego rodzaju działalności.

Prawodawstwo wspólnotowe w zakresie weterynarii przewiduje różne procedury rejestracji wyżej wymienionych rodzajów działalności oraz sporządzania, aktualizacji, przekazywania i publikacji tych wykazów. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii prowadzi rejestr podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a – l, n, p oraz w art. 4 ust. 3 tej ustawy, na obszarze jego właściwości. Rejestr ten zawiera, w szczególności, imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, określenie rodzaju i zakresu prowadzonej działalności oraz datę wpisu i wykreślenia z rejestru. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii dane zawarte w rejestrze, a także informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze. Szczegółowy zakres informacji, sposób prowadzenia tego rejestru oraz jego wzór, a także zakres i tryb przekazywania informacji są określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie rejestru podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną (Dz. U. z 2009 r. Nr 14, poz. 81). Natomiast Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji zawartych w tym rejestrze, prowadzi listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, które przesyła Komisji Europejskiej oraz informuje ją o każdej zmianie w tym zakresie.

Różnice w procedurach w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej komplikują sporządzanie i aktualizację wyżej wymienionych wykazów oraz utrudniają wykorzystanie ich w praktyce przez organy kontroli. W celu zharmonizowania, ujednoczenia i uproszczenia przepisów dotyczących wykazów (rejestracja, sporządzanie, aktualizacja, przekazywanie i publikacja) dyrektywa 2008/73/WE wprowadziła, w dyrektywach weterynaryjnych wymienionych w jej tytule, obowiązek sporządzania wykazów poszczególnych rodzajów działalności, aktualizowania ich oraz podawania ich do publicznej wiadomości, w tym udostępniania pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej.

W przypadku Rzeczypospolitej Polskiej wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych jest obecnie określony w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań (Dz. U. Nr 118, poz. 757) oraz

w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz (Dz. U. Nr 118, poz. 758).

Zgodnie z obowiązującym prawodawstwem weterynaryjnym Komisja Europejska jest odpowiedzialna za sporządzanie i aktualizację wykazów zatwierdzonych krajowych laboratoriów referencyjnych na podstawie informacji dostarczanych przez państwa członkowskie. Zmiany w tych wykazach dokonuje się na wniosek państwa członkowskiego w trybie określonym w tym prawodawstwie.

W związku z tym, że zmiany w wyżej wymienionych wykazach, prowadzonych przez Komisję Europejską, są często natury czysto formalnej, np. zmiany danych kontaktowych, a także mając na względzie fakt, że obecnie przeprowadza się aktualizację tych wykazów okresowo, aby ograniczyć liczbę decyzji, które musi podejmować Komisja Europejska, dyrektywa 2008/73/WE wprowadziła, w wymienionych w jej tytule dyrektywach, zmiany, zgodnie z którymi obowiązek sporządzania takich wykazów, ich aktualizowania oraz udostępniania opinii publicznej oraz pozostałym państwom członkowskim został przeniesiony z Komisji Europejskiej na państwa członkowskie.

Dyrektywa 2008/73/WE wprowadziła uproszczone procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii nie przez Komisję Europejską, jak to miało miejsce dotychczas, a bezpośrednio przez wyznaczone organy w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej, przez umieszczanie tych informacji na stronie internetowej w sposób określony przez Komisję Europejską, jednolity dla wszystkich państw członkowskich. Wybór Internetu jako formy udostępnienia wykazu spełnia wymóg równoczesnego udostępnienia tego wykazu opinii publicznej i innym państwom członkowskim. Wykaz będzie sporządzany w sposób określony przez Komisję Europejską oraz umieszczany na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Dyrektywa 2008/73/WE stanowi, że uproszczone procedury będą dotyczyły obszaru zdrowia zwierząt i obejmą wykazy:

- 1) krajowych laboratoriów referencyjnych, których obowiązek wyznaczenia wynika z postanowień:

- a) dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13, z późn. zm.),
- b) dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz. Urz. WE L 303 z 31.10.1990, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 3, z późn. zm.),
- c) dyrektywy Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiającej zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni (Dz. Urz. WE L 157 z 10.06.1992, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 294),
- d) dyrektywy Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz. Urz. WE L 260 z 05.09.1992, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 83),
- e) dyrektywy Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 69, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 71, z późn. zm.),
- f) dyrektywy Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 74; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 87),
- g) dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 316 z 01.12.2001, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 234),

- h) dyrektywy Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniającej dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 192 z 20.07.2002, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 252),
 - i) dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz. Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16),
- 2) innych laboratoriów, których obowiązek publikacji wynika z przepisów Unii Europejskiej – laboratorium wykonujące testy serologiczne w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie, którego obowiązek wyznaczenia został nałożony decyzją Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie (Dz. Urz. WE L 79 z 30.03.2000, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 394, z późn. zm.);
- 3) dopuszczonych do handlu i podlegających rejestracji (działalność nadzorowana):
- a) miejsc gromadzenia bydła i świń – dyrektywa 64/432/EWG, koniowatych – dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 42, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 152, z późn. zm.) oraz kóz i owiec – dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. WE L 46 z 19.02.1991, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 146, z późn. zm.),
 - b) podmiotów handlujących bydłem, świniami, kozami, owcami i koniowatymi oraz wykorzystywanymi do handlu tymi zwierzętami obiektami – dyrektywy 64/432/EWG i 91/68/EWG,
 - c) stacji pobierania lub przechowywania nasienia bydła – dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne

zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz. Urz. WE L 194 z 22.07.1988, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 106, z późn. zm.),

- d) stacji pobierania nasienia świń – dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 62, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 172, z późn. zm.),
- e) stacji pobierania oraz przechowywania nasienia owiec, kóz i koniowatych – dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz. Urz. WE L 268 z 14.09.1992, str. 54, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 154, z późn. zm.),
- f) zespołów pozyskiwania lub produkcji zarodków od bydła – dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1989, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 178, z późn. zm.), świń, owiec, kóz i koniowatych – dyrektywa 92/65/EWG,
- g) wylęgarni lub zakładów hodowli zarodowej drobiu – dyrektywa 90/539/EWG,
- h) miejsc lub stacji kwarantanny w przypadku przywozu ptaków innych niż drób – dyrektywa 92/65/EWG i dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw

trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz. Urz. WE L 268 z 24.09.1991, str. 56, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 58, z późn. zm.),

- i) jednostek, instytutów i ośrodków wynikających z dyrektywy 92/65/EWG.

Postanowienia dyrektywy 2008/73/WE zostały wdrożone w art. 1 pkt 6 projektu ustawy dotyczącym art. 25 ust. 9 oraz w art. 2 pkt 1 i 3 – 6 projektu ustawy. Proponuje się, aby obowiązki w zakresie sporządzania i aktualizowania odpowiednich wykazów, jakie na państwa członkowskie Unii Europejskiej nałożyła dyrektywa 2008/73/WE, od dnia 1 stycznia 2010 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywał Główny Lekarz Weterynarii. W związku z tym zostały zmienione przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 12), przez wskazanie, że to Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji przekazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, sporządza wykaz rodzajów działalności nadzorowanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez obsługujący go urząd. Format tej strony (witryny) oraz sposób jej wykorzystania został określony w decyzji Komisji 2009/712/WE z dnia 18 września 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/73/WE w zakresie informacyjnych stron internetowych z wykazami zakładów i laboratoriów zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie weterynarii i zootechniki (Dz. Urz. UE L 247 z 19.09.2009, str. 13).

W celu wdrożenia postanowień dyrektywy 2008/73/WE w zakresie sporządzania i aktualizacji wykazów zatwierdzonych krajowych laboratoriów referencyjnych i innych zatwierdzonych laboratoriów należy dokonać odpowiednich zmian w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.). W związku z tym proponuje się, aby obowiązek w zakresie sporządzania i aktualizowania odpowiednich wykazów w zakresie laboratoriów, jaki na państwa członkowskie Unii Europejskiej nałożyła dyrektywa 2008/73/WE, od dnia 1 stycznia 2010 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywał Główny Lekarz Weterynarii. To Główny Lekarz Weterynarii będzie sporządzał taki wykaz,

aktualizował go i umieszczał na stronie internetowej administrowanej przez obsługujący go urząd.

Projektowana ustawa wdraża także do polskiego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/97/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/22/WE dotyczącą zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym (Dz. Urz. UE L 318 z 28.11.2008, str. 9).

Rozdział 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt reguluje zasady stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, które stanowią wdrożenie postanowień dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 25.03.1996, str. 3, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64, z późn. zm.). Dyrektywa ta została zmieniona dyrektywą 2008/97/WE, dla której przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do jej wykonania powinny zostać wprowadzone przez państwa członkowskie do dnia 1 stycznia 2009 r.

Dyrektywa 2008/97/WE ograniczyła stosowanie przepisów określonych w rozdziale 9 wyżej wymienionej ustawy wyłącznie do zwierząt, z których lub od których pozyskuje się środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego i cofa zakaz umieszczania na rynku, w celu podawania zwierzętom, substancji o działaniu tyreostatycznym oraz stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów – w odniesieniu do zwierząt domowych (psów i kotów), a także, w konsekwencji, nadaje nowe brzmienie terminowi „czynności lecznicze”. Zmiana ta jest wynikiem doświadczeń uzyskanych zwłaszcza w związku z krajowymi planami monitorowania pozostałości, w wyniku których stwierdzono, że niewłaściwe użycie wyżej wymienionych substancji u zwierząt domowych nie odgrywa roli jako źródło nadużycia lub niewłaściwego użycia. Ponadto utrzymanie zakazu umieszczania na rynku, w celu podawania zwierzętom domowym, substancji o działaniu tyreostatycznym ma szkodliwe skutki dla dobrostanu tych zwierząt z powodu braku alternatywnego postępowania leczniczego w przypadku wystąpienia u tych zwierząt nadczynności

tarczycy. Przepisy zawarte w art. 2 pkt 2 i 9 – 16 projektu ustawy stanowią wdrożenie postanowień dyrektywy 2008/97/WE.

Zmiana, o której mowa w art. 2 pkt 7 projektu ustawy dotycząca art. 52c ust. 2 ustawy wymienionej w art. 2 projektu ustawy, ma na celu prawidłowe odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie laboratoriów Inspekcji Weterynaryjnej.

Natomiast nowe brzmienie ust. 6 w art. 57 ustawy wymienionej w art. 2 projektu ustawy (art. 2 pkt 8 projektu ustawy) ma na celu uproszczenie i usprawnienie trybu przyjmowania i wdrażania programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt współfinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Proponuje się, aby przed wysłaniem przez Głównego Lekarza Weterynarii takich programów do Komisji Europejskiej w celu ich zatwierdzenia programy takie były uzgadniane z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych – pod względem finansowym, oraz z ministrem właściwym do spraw rolnictwa – pod względem merytorycznym. Rozwiązanie takie jest prostsze niż przyjmowanie takich programów w drodze uchwały Rady Ministrów. Obowiązek uproszczenia trybu przyjmowania wyżej wymienionych programów został nałożony na Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi przez Komitet Europejski Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2009 r., który rekomendował Radzie Ministrów rozpatrywane na tym posiedzeniu projekty uchwał Rady Ministrów w sprawie przyjęcia „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów Salmonelli w stadach indyków rzeźnych na lata 2010 – 2012” i „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów Salmonelli w stadach indyków hodowlanych na lata 2010-2012”, jedynie pod warunkiem dokonania zmian w wyżej wymienionym zakresie w art. 57 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Ponadto prawidłowe wdrożenie dyrektywy 2008/73/WE wymaga również doprecyzowania przepisów dotyczących organizacji i funkcjonowania laboratoriów weterynaryjnych wykonujących badania laboratoryjne na potrzeby Inspekcji Weterynaryjnej. Zagadnienia te regulują przepisy rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt

(Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200) oraz przepisy prawa krajowego dotyczące weterynaryjnych badań laboratoryjnych prowadzonych w ramach kontroli urzędowych.

Zgodnie z rozporządzeniem nr 882/2004 kontrole urzędowe powinny być przeprowadzane przy wykorzystaniu właściwych technik opracowanych w tym celu, łącznie z rutynowym nadzorem i bardziej intensywnymi kontrolami, takimi jak inspekcje, weryfikacje, audyty, pobieranie próbek i ich badanie. Laboratoria przeprowadzające badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych powinny pracować zgodnie z międzynarodowymi zatwierdzonymi procedurami lub normami wykonania opracowanymi na podstawie tych procedur. Laboratoria te powinny w szczególności posiadać sprzęt umożliwiający prawidłowe przeprowadzenie badań laboratoryjnych, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym.

Wyznaczenie wspólnotowych i krajowych laboratoriów referencyjnych powinno przyczynić się do wysokiej jakości i jednolitości wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Cel ten może być osiągnięty przez takie działania, jak stosowanie zatwierdzonych metod badawczych, zapewniających dostępność materiałów odniesienia, organizowanie testów porównawczych i szkolenie pracowników laboratoriów.

Działania laboratoriów referencyjnych powinny obejmować wszystkie dziedziny prawa paszowego i żywnościowego oraz zdrowia zwierząt, w szczególności te dziedziny, w których niezbędne są dokładne wyniki przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

W odniesieniu do szeregu działań związanych z kontrolami urzędowymi, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) opracował normy europejskie właściwe do celów rozporządzenia nr 882/2004. Normy europejskie odnoszą się w szczególności do funkcjonowania i oceny laboratoriów badawczych oraz do funkcjonowania i akredytacji organów kontrolnych. Rozporządzenie nr 882/2004 stanowi, że państwa członkowskie Unii Europejskiej wyznaczają właściwe organy zapewniające skuteczną realizację kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz że właściwe organy zapewniają posiadanie przez siebie lub dostęp do laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne na odpowiednim poziomie.

Zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia właściwy organ wyznacza laboratoria, które mogą przeprowadzać analizę próbek pobranych w trakcie kontroli urzędowych. Jednakże właściwe organy mogą jedynie wyznaczać laboratoria, które funkcjonują, podlegają ocenie i są akredytowane zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 dotyczącą „wymagań ogólnych dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i kalibracyjnych”, biorąc pod uwagę kryteria dotyczące różnych metod badawczych ustanowionych we wspólnotowym prawie paszowym i żywnościowym.

Akredytacja i ocena laboratoriów badawczych może odnosić się do pojedynczych badań i zestawów badań. Właściwy organ może cofnąć wyznaczenie, w przypadku gdy warunki wyznaczenia nie są spełniane.

W systemie laboratoriów urzędowych państwa członkowskie Unii Europejskiej mają obowiązek wyznaczyć dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego jedno lub więcej krajowych laboratoriów referencyjnych. Państwo członkowskie może wyznaczyć laboratorium znajdujące się w innym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), przy czym jedno laboratorium może być krajowym laboratorium referencyjnym dla więcej niż jednego państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie posiadające więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne dla wspólnotowego laboratorium referencyjnego muszą zapewnić ścisłą współpracę tych laboratoriów krajowych, tak aby umożliwić efektywną koordynację wykonywanych przez nie zadań z zadaniami wykonywanymi przez inne krajowe laboratoria oraz wspólnotowe laboratoria referencyjne (art. 33 ust. 5 rozporządzenia nr 882/2004).

W związku z powyższym państwa członkowskie Unii Europejskiej mają obowiązek wprowadzić ściśle określony system funkcjonowania laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych, aby zapewnić wiarygodność uzyskanych wyników tych badań. Wyniki tych badań stanowią bowiem podstawę do wydania przez powiatowego lekarza weterynarii decyzji administracyjnej, powodującej powstanie określonych skutków finansowych zarówno dla podmiotów, których ona dotyczy, jak i dla budżetu państwa. Tylko administrowanie przez Głównego Lekarza Weterynarii sprawnie funkcjonującym krajowym systemem laboratoriów urzędowych zapewni właściwe stosowanie przepisów regulujących metody badawcze i techniki

laboratoryjne niezbędne do ustalenia stanu zdrowia zwierząt lub jakości zdrowotnej produktów pochodzenia zwierzęcego oraz pasz.

Przepisy umożliwiające stosowanie rozporządzenia nr 882/2004 zostały wykonane w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.), a także ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 899, z późn. zm.).

Obowiązujące przepisy krajowe regulujące organizację i funkcjonowanie laboratoriów weterynaryjnych nie gwarantują prawidłowego stosowania obowiązującego bezpośrednio prawa wspólnotowego w zakresie przeprowadzania badań laboratoryjnych próbek pobranych podczas kontroli urzędowych.

Główny Lekarz Weterynarii, będąc centralnym organem administracji rządowej, ma obecnie ograniczone możliwości bezpośredniego oddziaływania na laboratoria urzędowe, które przeprowadzają badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych. Ograniczenia te wynikają z faktu, że urzędowe laboratoria weterynaryjne wchodzą w skład zespolonej administracji rządowej w województwie (województwa inspekcja weterynaryjna) i różny jest tryb wyznaczania laboratoriów do pełnienia funkcji laboratorium urzędowego (zakład higieny weterynaryjnej – ustawa, inne laboratoria weterynaryjne – decyzja Głównego Lekarza Weterynarii, laboratoria paszowe – rozporządzenie ministra właściwego do spraw rolnictwa).

W prawie polskim nie został wskazany organ sprawujący nadzór nad krajowymi laboratoriami referencyjnymi wyznaczanymi przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że proponowane w projektowanej ustawie regulacje w zakresie funkcjonowania laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych w pełni realizują zadania wyznaczone w rozporządzeniu nr 882/2004. Ponadto proponuje się powołać Radę do spraw Laboratoriów jako organ doradczo-opiniotwórczy Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania takich laboratoriów. Obecnie laboratoria zakładów higieny weterynaryjnej opracowują własne nieskoordynowane plany rozwoju diagnostyki laboratoryjnej, które nie realizują założeń rozporządzenia nr 882/2004 w zakresie ujednolicenia metod badawczych. Stąd też propozycja utworzenia takiej Rady, w skład

której weszliby przedstawiciele krajowych laboratoriów referencyjnych i zakładów higieny weterynaryjnej. Wspólnie z Głównym Lekarzem Weterynarii mogłaby ona opracowywać priorytety i przygotować jednolitą strategię badań laboratoryjnych, przeprowadzanych dla celów kontroli urzędowych, w zakresie oceny stanu zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności.

Działania te przyczynią się do lepszego i bardziej efektywnego wykorzystania środków budżetowych przeznaczonych na funkcjonowanie laboratoriów urzędowych, w tym na ich akredytację. Zasięgnięcie przez Głównego Lekarza Weterynarii opinii tej Rady będzie wymagane np. w przypadku wyznaczenia przez niego krajowego albo wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, jeżeli brak będzie krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia określonych badań laboratoryjnych. Rada do spraw Laboratoriów zostanie powołana przez Głównego Lekarza Weterynarii. Zakres i tryb działania Rady do spraw Laboratoriów został uregulowany analogicznie jak w przypadku Rady Sanitarno-Epizootycznej (art. 1 pkt 2 projektu ustawy). Realizacja zadań laboratoriów referencyjnych jest finansowana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Środki finansowe planowane corocznie, uwzględnia się w ustawie budżetowej z podziałem na poszczególne laboratoria zlokalizowane w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym – Państwowym Instytucie Badawczym, Państwowym Instytucie Zootechniki – Państwowym Instytucie Badawczym oraz Państwowym Instytucie Ochrony Roślin – Państwowym Instytucie Badawczym.

Środki na realizację tych zadań zostały również zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2010.

Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów podróży i diet jej członków będą pokrywane przez Główny Inspektorat Weterynarii z budżetu państwa w ramach zaplanowanego limitu środków dla ministra rolnictwa i rozwoju wsi w ustawie budżetowej na dany rok.

Szacuje się, że koszt jednego posiedzenia Rady do spraw Laboratoriów będzie kształtował się na poziomie 2 500 – 3 000 zł, planuje się 4 posiedzenia w roku, co daje kwotę 10 000 – 12 000 zł w skali roku. Nie planuje się zwołań

posiedzenia Rady do spraw Laboratoriów do końca 2009 r. Natomiast w 2010 r. koszty posiedzeń Rady będą pokrywane z dostępnych środków w ramach zaplanowanego limitu środków dla ministra rolnictwa i rozwoju wsi w ustawie budżetowej na 2010 r.

Projektowana ustawa porządkuje również kwestie związane z badaniem laboratoryjnym mięsa na obecność włośni, wynikające z konieczności dostosowania zasad przeprowadzania wyżej wymienionego badania do wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, z późn. zm.) oraz rozporządzenia nr 882/2004. Zgodnie z przepisami tych rozporządzeń badanie w akredytowanych laboratoriach wprowadzanego do obrotu mięsa na obecność włośni, od dnia 1 stycznia 2010 r., może być przeprowadzane przy zastosowaniu metody wytrawiania, przy użyciu mieszczała magnetycznego.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni odbywa się w pomieszczeniach, które znajdują się przy rzeźniach (ponad 90 %) lub w innych miejscach, np. w powiatowych i wojewódzkich inspektoratach weterynarii (ok. 10 %). Pomieszczenia te są zatwierdzane przez powiatowego lekarza weterynarii przy zatwierdzaniu rzeźni (zakładu), jako pomieszczenia udostępniane lekarzowi weterynarii. Obecnie dotyczy to około 2232 miejsc w skali kraju, w których jest badane mięso na obecność włośni.

Akredytacja jako system gwarantujący jakość wykonywanych badań laboratoryjnych obejmuje zarówno pomieszczenia, metodykę badawczą, osoby przeprowadzające badanie, sprzęt, jak i jednostkę nadzorującą, która przeprowadza kontrolę spełniania warunków akredytacji.

Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powiatowy lekarz weterynarii, który dokonuje wyznaczenia i odpowiada za przeprowadzanie badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, nie funkcjonuje w ramach takiego systemu. Stąd też konieczność wykorzystania systemu akredytacji w laboratoriach zakładów higieny weterynaryjnej i uruchomienie pomieszczeń badania mięsa na obecność włośni jako tzw. pracowni terenowych zakładu higieny weterynaryjnej. Z punktu widzenia całego procesu jest to rozwiązanie polegające na rozszerzeniu akredytacji poszczególnych zakładów higieny weterynaryjnej o badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni wraz z uznaniem

wyżej wymienionych pracowni terenowych za podległe merytorycznie i nadzorowane przez zakład higieny weterynaryjnej.

Takie rozwiązanie jest znacznie bardziej ekonomiczne i zdecydowanie szybsze do przeprowadzenia, w porównaniu z koniecznością akredytacji wszystkich miejsc, w których będzie przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni. Należy podkreślić, że w tym systemie liczba akredytowanych podmiotów może być mniejsza w porównaniu do obecnie występującej.

Zaproponowane w projekcie rozwiązania wskazują kierownika zakładu higieny weterynaryjnej jako właściwego do sprawowania nadzoru merytorycznego nad badaniami laboratoryjnymi wykonywanymi zgodnie z instrukcją Głównego Lekarza Weterynarii, przygotowaną na podstawie obowiązującego w tym zakresie rozporządzenia nr 2075/2006. Zgodnie z projektowanymi przepisami, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie będzie w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji Weterynaryjnej, będzie mógł wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami tej Inspekcji do badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni. Powiatowy lekarz weterynarii będzie przekazywał kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do badania mięsa na obecność włośni oraz kopię umowy o wykonywanie tej czynności. W przypadku dokonania zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania tej czynności powiatowy lekarz weterynarii będzie powiadamiał o tym fakcie kierownika zakładu higieny weterynaryjnej. Rozwiązanie polegające na przekazywaniu kopii takiej decyzji kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej oraz informowaniu go o każdej zmianie w zakresie wyznaczenia do wykonywania tej czynności jest elementem wskazującym na podległość lekarza wykonującego taką czynność kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej i stanowi podstawę prawidłowego funkcjonowania tych pracowni.

Podobne rozwiązania w przypadku wyznaczenia lekarzy weterynarii do wykonywania pozostałych czynności określonych w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej nie są potrzebne, gdyż lekarze ci nie podlegają pod względem merytorycznym kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej w zakresie wykonywanych czynności.

Zaproponowane w projekcie rozwiązanie, mające na celu usankcjonowanie stosowanego w praktyce systemu funkcjonowania laboratoriów weterynaryjnych przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych na poziomie laboratoriów zakładów higieny weterynaryjnej i laboratoriów referencyjnych, wynika z art. 33 rozporządzenia nr 882/2004, zgodnie z którym nie jest możliwe wykonywanie badań urzędowych i referencyjnych przez to samo laboratorium. Stąd też konieczność zaproponowania systemu kaskadowego w sytuacji, kiedy państwo członkowskie nie dysponuje wystarczającym zapleczem laboratoryjnym. Obecnie Rzeczpospolita Polska nie musi korzystać z wyżej wymienionego przepisu, jednakże mając na względzie bezpieczeństwo weterynaryjne, niezbędne jest stworzenie podstaw prawnych, które zagwarantują zachowanie systemu jakości badań laboratoryjnych. W przypadku wyznaczenia laboratorium znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA do przeprowadzenia określonych badań, badanie to będzie finansowane z budżetu państwa z części przeznaczonyj na realizację zadań referencyjnych, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że dotychczasowe przepisy w zakresie funkcjonowania laboratoriów badających mięso na obecność włośni implementowały w pełni przepisy wspólnotowe obowiązujące w tym zakresie, jednakże zakończenie z dniem 31 grudnia 2009 r. okresu przejściowego na konkretne rozwiązania (tzn. przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni bez konieczności uzyskania akredytacji) spowodowało konieczność wprowadzenia powyższych rozwiązań.

Art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 20, poz. 105) uchylił pkt 3 w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dotyczący wyznaczania na czas określony osoby niebędącej pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, która ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków: weterynaria, zootechnika albo rolnictwo albo posiadającej tytuł technika weterynarii, do przeprowadzania na miejscu w siedzibie stada kontroli dotyczących oznakowania i rejestracji zwierząt gospodarskich, wypełniania obowiązku prowadzenia księgi rejestracji tych zwierząt i zaopatrzenia bydła w paszporty. W związku z tym należy w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r.

o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 5 w ust. 2 uchylić pkt 3 i nadać nowe brzmienie ust. 3 (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Ponadto w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości co do sposobu przeprowadzania kontroli na miejscu w zakresie przestrzegania wymogów wskazanych w załączniku III lit. A ust. 6 – 8a rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.) dodano przepis art. 19g (art. 1 pkt 5 projektu ustawy), zgodnie z którym kontrole te przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Ponadto w związku z wejściem w życie rozporządzenia nr 882/2004 należy dostosować przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie terminologii użytej w rozporządzeniu nr 882/2004, w szczególności w załącznikach IV i V do tego rozporządzenia. Poza tym rozporządzenie nr 882/2004 uchyliło dyrektywę Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa, w tym drobiowego (Dz. Urz. WE L 32 z 5.02.1985, str. 14, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 161, z późn. zm.), której postanowienia zostały wdrożone w przepisach ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w związku z tym należało je uchylić (art. 1 pkt 8 projektu ustawy).

Projektowana ustawa (art. 3) zmienia także ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.). Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 11 ust. 4 wyżej wymienionej ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa jest obowiązany ogłosić corocznie, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE

L 35 z 8.02.2005, str. 1, z późn. zm.). Wykaz zakładów jest opracowywany przez Głównego Lekarza Weterynarii, który jest obowiązany przekazać ten wykaz do ministra właściwego do spraw rolnictwa. Wykaz obejmuje ok. 400 tys. podmiotów wytwarzających i wprowadzających do obrotu pasze, co w formie wydruku zajmuje ponad 12 tys. stron papieru (24 ryzy). Publikowanie w formie aktu prawnego takiego dokumentu przysparza wiele problemów natury technicznej i wiąże się z dużymi nakładami finansowymi. W związku z tym proponuje się, aby wykaz ten był umieszczany i aktualizowany, corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. Taki sam sposób postępowania proponuje się również w odniesieniu do wykazu zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz. W tym przypadku Główny Lekarz Weterynarii będzie ogłaszał na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii corocznie, w terminie do 30 listopada, dane objęte ewidencją, które przekaże Komisji Europejskiej, corocznie, do dnia 31 grudnia. Projektowane zmiany pozwolą na uproszczenie sposobu upowszechniania tych dokumentów.

Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.) ma na celu prawidłowe odesłanie do przepisu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, dotyczącego laboratoriów weterynaryjnych, które – zgodnie z art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia – wykonują badania laboratoryjne dla celów urzędowych kontroli żywności i żywienia w zakresie bezpieczeństwa żywności (art. 4 projektu ustawy).

Przepis przejściowy w art. 5 ust. 1 projektu ustawy wynika z konieczności utrzymania po wejściu w życie projektowanej ustawy możliwości wykonywania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych w laboratoriach, które wykonują te badania obecnie i które z dniem wejścia w życie tej ustawy będą uważane za laboratoria działające w systemie laboratoriów urzędowych.

Ponadto proponuje się, aby w przypadku pomieszczeń, w których były przeprowadzane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni, niespełniających wymagań nałożonych ustawą, po wejściu w życie projektowanej ustawy badania te mogły być nadal przeprowadzane w okresie przejściowym ustalonym przez Komisję Europejską. Obecnie w Komisji Europejskiej

trwają prace nad projektem rozporządzenia, w którym przewiduje się przyznanie okresu przejściowego dla laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni znajdujących się w ubojniach lub zakładach przetwórstwa dziczyzny, pod warunkiem że laboratoria te, pomimo iż nie są akredytowane, wykażą, że rozpoczęły i kontynuują procedury niezbędne do uzyskania akredytacji zgodnie z rozporządzeniem nr 882/2004. Laboratoria te będą musiały przedstawić właściwemu organowi wystarczające gwarancje potwierdzające, że wprowadzono systemy kontroli jakości badań laboratoryjnych przeprowadzanych na potrzeby kontroli urzędowych. Projektowany okres przejściowy to okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Przewiduje się, że rozporządzenie ustanawiające okres przejściowy wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Od dnia udostępnienia projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektowaną ustawą (zgłoszenie w rozumieniu art. 7 wyżej wymienionej ustawy).

Projekt ustawy znajduje się w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na okres lipiec – grudzień 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowane przepisy będą oddziaływać na Inspekcję Weterynaryjną, lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej wyznaczonych do wykonywania określonych czynności, zakłady higieny weterynaryjnej, krajowe laboratoria referencyjne oraz laboratoria, w których są przeprowadzane badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni oraz podmioty prowadzące laboratoria zatwierdzone i wyznaczone do wykonywania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych.

2. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa spowoduje niżej określone skutki finansowe dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

I. W związku z nałożeniem na Głównego Lekarza Weterynarii dodatkowych obowiązków związanych z:

- 1) sporządzaniem wykazu, o którym mowa w projektowanym art. 25 ust. 9 ustawy wymienionej w art. 1,
- 2) gromadzeniem i przetwarzaniem danych, o którym mowa w projektowanym art. 25b ustawy wymienionej w art. 1 i zatwierdzaniem rzeczowego zakresu zadań krajowych laboratoriów referencyjnych na kolejny rok budżetowy,
- 3) nadzorowaniem funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w projektowanym art. 25d ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1

– niezbędne będzie z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy zwiększenie zatrudnienia o trzy etaty w Głównym Inspektoracie Weterynarii w celu realizacji wyżej wymienionych zadań. Dwa etaty z przeznaczeniem na stanowiska merytoryczne pozwolą na zatrudnienie wykwalifikowanych osób do wykonywania prac związanych z funkcjonowaniem systemu

laboratoriów urzędowych, co będzie kolejnym ważnym elementem realizacji zadań w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego. Jeden etat przeznaczony na stanowisko informatyka zapewni spójność i zabezpieczenie funkcjonowania systemu teleinformatycznego.

Przewidywane koszty:

Wynagrodzenie (koszt miesięczny 5 300 zł, obejmujący wynagrodzenie, Fundusz Pracy, składki na ubezpieczenia społeczne): 5 300 zł x 12 miesięcy x 3 etaty = 190 800 zł.

Wniosek o przyznanie dodatkowych środków budżetowych na ten cel będzie mógł być rozpatrzony przez Radę Ministrów przy podziale rezerwy płacowej na zmiany organizacyjne i nowe zadania w 2010 r.

- II. Zadania laboratoriów referencyjnych w zakresie kontroli laboratoriów wykonujących badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych będą finansowane tak jak obecnie z budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa i będą pochodzić ze środków przeznaczonych na zadanie „Realizacja zadań laboratoriów referencyjnych”.
- III. Korzyści finansowe wynikające z przyjęcia rozwiązania polegającego na akredytacji pracowni, w których będą przeprowadzane badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni, przez rozszerzenie akredytacji zakładów higieny weterynaryjnej, a nie powiatowych inspektoratów weterynarii, przedstawiają się następująco:
 1. Koszty akredytacji w 305 powiatach
 - 1) konieczność zatrudnienia pracowników zajmujących się jakością
 $305 \text{ etatów (kierownik jakości)} \times 3\,800 \text{ zł} = 1\,159\,000 \text{ zł} \times 12 \text{ m-cy} = 13\,908\,000 \text{ zł}$
 - 2) utworzenie stanowisk pracy $305 \times 5\,000 \text{ zł} = 1\,525\,000 \text{ zł}$
 - 3) opłata akredytacyjna
 $7\,200 \text{ zł} \times 305 \text{ powiatów} = 2\,196\,000 \text{ zł}$

- 4) utrzymanie akredytacji wymaga przynajmniej 1 kontroli na 4 lata

$$7\,200 \text{ zł} : 4 = 1\,800 \text{ zł}$$

$$1\,800 \text{ zł} \times 305 \text{ powiatów} = 549\,000 \text{ zł}$$

- 5) opłata roczna dla Polskiego Centrum Akredytacji za uczestnictwo w krajowym systemie akredytacji w zależności od liczby osób przeprowadzających badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni metodą wytrawiania

$$\text{Około } 3 \text{ tys. osób} : 305 = \text{średnio na powiat } 10 \text{ osób}$$

$$\text{Opłata wyniesie } 5.000 \text{ tys.} \times 305 = 1\,525\,000 \text{ zł}$$

poz. 1 + 2 + 3 + 4 + 5

1) 13 908 000 zł

2) 1 525 000 zł

3) 2 196 000 zł

4) 549 000 zł

5) 1 525 000 zł

$$19\,703\,000 \text{ zł}$$

2. Koszty akredytacji przez rozszerzenie akredytacji w 16 zakładach higieny weterynaryjnej

- 1) opłata akredytacyjna rozszerzenia akredytacji

$$720 \text{ zł} \times 16 = 11\,520 \text{ zł}$$

- 2) utrzymanie akredytacji wymaga przynajmniej 1 kontroli na 4 lata

$$720 \text{ zł} : 4 = 180 \text{ zł} \times 16 \text{ zakładów higieny weterynaryjnej} = 2\,880 \text{ zł}$$

- 3) opłata roczna dla Polskiego Centrum Akredytacji za uczestnictwo w krajowym systemie akredytacji, w zależności od liczby osób przeprowadzających badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni

około 3.000 osób : 16 = średnio 187,5 osoby w województwie

opłata roczna zatrudnienia 101 – 200 osób wynosi 20 tys. zł

20.000 zł x 16 zakładów higieny weterynaryjnej = 320 000 zł

poz. 1 + 2 + 3

1) 11 520 zł

2) 2 880 zł

3) 320 000 zł

334 400 zł

Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązanie polegające na akredytacji pracowni badania mięsa na obecność włośni przez rozszerzenie akredytacji zakładów higieny weterynaryjnej pozwoli zaoszczędzić około 19 milionów złotych.

- IV. Dostosowanie do przepisów projektowanej ustawy dotyczy 16 zakładów higieny weterynaryjnej oraz 35 laboratoriów zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii w drodze decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Ponadto z danych posiadanych przez Główny Inspektorat Weterynarii wynika, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się ok. 800 pracowni, w których jest badane mięso na obecność włośni i które potencjalnie będą podlegały akredytacji.

- V. Uzyskanie akredytacji dla pracowni badania mięsa na obecność włośni nie podniesie kosztów badań laboratoryjnych, które ponoszą podmioty, spowoduje jednak dodatkowe koszty na zrealizowanie przedmiotowego zadania, ponieważ w zakładach higieny weterynaryjnej będzie konieczne (docelowe, po zakończeniu procesu akredytacji) stworzenie dodatkowych etatów dla osób odpowiedzialnych za jakość i utrzymanie akredytacji, a także nie wyklucza się konieczności zakupu dodatkowych środków transportu umożliwiających sprawne przemieszczanie się w związku z przeprowadzaniem kontroli. Nadzorowi będą podlegały wszystkie akredytowane pracownie przeprowadzania badania laboratoryjnego mięsa na

obecność włośni. Częstotliwość kontroli jest uzależniona od systemu obowiązującego w konkretnym zakładzie higieny weterynaryjnej. Stąd też szczegółowe określenie obciążeń dla budżetu państwa związanych z wprowadzeniem systemu akredytacji pracowni badania mięsa na obecność włośni będzie możliwe po zakończeniu akredytacji przez Polskie Centrum Akredytacji i określeniu liczby jednostek w skali kraju przeprowadzających takie badania. Wydatki te będą finansowane ze środków zaplanowanych na dany rok w budżetach wojewodów oraz rezerwie celowej na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.

- VI. Ponadto należy podkreślić, że integralną częścią systemu funkcjonowania laboratoriów urzędowych jest sprawnie funkcjonujący system teleinformatyczny umożliwiający gromadzenie i przetwarzanie danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych wprowadzanych do centralnej bazy danych z lokalnych baz danych.

System ten został zbudowany w ramach projektu Phare „Wzmocnienie administracji weterynaryjnej, poprzez stworzenie systemu komputerowego zbierającego, przetwarzającego i przekazującego dane o wynikach badań laboratoryjnych (Celab)”. System ten składa się z centralnej bazy danych, lokalnych baz danych oraz zbudowanych za środki krajowe kompatybilnych systemów umożliwiających zbieranie danych od wszystkich podmiotów mających obowiązek ich przekazywania. Utrzymanie systemu w zakresie centralnej bazy danych będzie finansowane ze środków budżetowych, z części których dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, przeznaczonych na realizację zadań laboratoriów referencyjnych. Ponadto ze środków przeznaczonych na ten cel będą mogły być finansowane do 100 % wydatki majątkowe, niezbędne do funkcjonowania centralnej bazy danych.

Lokalne bazy danych będą finansowane, tak jak obecnie, ze środków finansowych zaplanowanych na dany rok w budżetach wojewodów oraz z rezerwy celowej na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.

- VII. Przedstawione regulacje będą miały pozytywny wpływ na zdrowie konsumentów produktów pochodzenia zwierzęcego.

Zamieszczenie na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii list podmiotów nadzorowanych oraz ich bieżąca aktualizacja zapewni podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Unii Europejskiej szybki dostęp do tego wykazu bez konieczności ponoszenia kosztów zakupu 12 tomów wykazów ogłaszanych dotychczas w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych z Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajowym Związkiem Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacją Pracodawców Polskich, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Unią Przemysłu Chłodniczego, Związkiem Producentów Ryb, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Izbą Gospodarki Odpadami oraz Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii

Inspekcji Weterynaryjnej oraz Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”.

Żadna z wyżej wymienionych organizacji nie zgłosiła uwag do projektu ustawy.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/2709/DP/JS

Warszawa, dnia 24 listopada 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-145-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczająca procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40).			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Zmiany do dyrektywy 64/432/EWG					
Art. 1 pkt 1	<i>artykuł 6 ust. 2 lit. a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</i> „musi pochodzić ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, a w przypadku zwierząt mających więcej niż sześć tygodni wynik śródskórnej próby tuberkulinowej – wykonanej zgodnie z przepisami pkt 2.2 załącznika B albo w terminie 30 dni przed opuszczeniem stada pochodzenia albo w miejscu i w warunkach ustalanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 – musi być ujemny.”;	NIE			
Art. 1 pkt 2 akapit 1	„ <i>Artykuł 6a</i> Państwa członkowskie wyznaczają instytuty państwowe, krajowe laboratoria referencyjne lub publiczne instytuty odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych określonych w załącznikach A–D.	TAK	Art. 1 pkt 6	<i>Art. 25 ust. 3i 9 otrzymuje brzmienie:</i> 3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.	

	Państwa członkowskie prowadzą aktualne wykazy jednostek określonych powyżej i udostępniają je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.			9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.	
Art. 1 pkt 2 akapit 2	Zadania i zakres odpowiedzialności tych instytutów państwowych, krajowych laboratoriów referencyjnych i publicznych instytutów określone są w załącznikach B i C oraz w rozdziale II załącznika D.	NIE			
Art. 1 pkt 2 akapit 3	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.”;	NIE			
Art. 1 pkt 3 akapit 1	<i>artykuł 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</i> „3. Właściwy organ nadaje numer zatwierdzenia każdemu zatwierdzonemu miejscu gromadzenia zwierząt. Zakres zatwierdzenia dla miejsc gromadzenia może być ograniczony do określonych gatunków lub do zwierząt hodowlanych i użytkowych lub do zwierząt rzeźnych.	NIE			
Art. 1 pkt 3 akapit 2	Właściwy organ sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych miejsc gromadzenia zwierząt oraz numerów zatwierdzenia tych miejsc i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	<i>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 1 pkt 4	<i>w art. 13 dodaje się ustępy w brzmieniu:</i>		Art. 2	<i>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i>	

akapit 1	„5. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz zatwierdzonych pośredników i zarejestrowanych pomieszczeń wykorzystywanych przez pośredników w ich działalności oraz ich numery identyfikacyjne i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	pkt 5 lit. b	2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 1 pkt 4 akapit 2	6. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania ust. 5 mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.”;	NIE			
Art. 1 pkt 5	„ <i>Artykuł 16</i> Załączniki A i D (rozdział I) są zmieniane przez Radę, stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, w szczególności w zakresie ich dostosowania do postępu naukowego i technologicznego. Załączniki B, C, D (rozdział II) oraz E i F są zmieniane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.”;	NIE			
Art. 1 pkt 6	<i>w załączniku B wprowadza się następujące zmiany:</i> a) punkt 4.1 otrzymuje brzmienie: „4.1. Zadania i obowiązki Instytuty państwowe, krajowe laboratoria referencyjne lub publiczne instytuty wyznaczane zgodnie z art. 6a są odpowiedzialne za oficjalne próby tuberkulinowe lub badanie odczynników określonych w pkt 2 i 3 w odnośnych państwach członkowskich; ma to zapewnić zgodność wszystkich tuberkulin lub odczynników z normami, o których mowa odpowiednio w pkt 2.1 i ust. 3.”; b) skreśla się pkt 4.2;	NIE			

Art. 1 pkt 7	<p>w załączniku C wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) punkt 4.1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone zgodnie z art. 6a są odpowiedzialne za:”;</p> <p>b) skreśla się pkt 4.2;</p>	NIE			
Art. 1 pkt 8	<p>w załączniku D rozdział II.A pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Instytuty państwowe, krajowe laboratoria referencyjne lub publiczne instytuty wyznaczone zgodnie z art. 6a dla koordynacji norm i metod diagnozy w odniesieniu do testów wykrywających enzootyczną białaczkę bydła są odpowiedzialne za kalibrację standardowego antygenu roboczego stosowanego w laboratoriach względem oficjalnej surowicy standardowej WE (surowicy EI) dostarczanej przez National Veterinary Institute, Technical University of Denmark.</p> <p>3. Przynajmniej raz w roku standardowe antygeny stosowane w laboratoriach przedkłada się instytutom państwowym, krajowym laboratoriom referencyjnym lub publicznym instytutom wyznaczonym zgodnie z art. 6a w celu ich zbadania względem oficjalnej surowicy standardowej WE. Oprócz tej normalizacji stosowany antygen może zostać poddany kalibracji metodą opisaną w pkt B.”.</p>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 88/407/EWG					
Art. 3 pkt 1	1) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:		Art. 2	w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	

akapit 1	„2. Wszystkie stacje pobierania lub przechowywania nasienia zostają zarejestrowane i każda z nich otrzymuje weterynaryjny numer rejestracyjny. Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz stacji pobierania lub przechowywania nasienia oraz ich weterynaryjnych numerów rejestracyjnych i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	pkt 5 lit. b	2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 3 pkt 1 akapit 2	3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;	NIE			
Art. 3 pkt 2	<p><i>artykuł 9 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Artykuł 9</i> 1. Państwa członkowskie zezwalają jedynie na przywóz nasienia wysłanego ze stacji pobierania lub przechowywania nasienia znajdującej się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 8, i w odniesieniu do której właściwy organ danego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków:</p> <p>a) stacja spełnia warunki:</p> <p>(i) konieczne do zatwierdzenia stacji pobierania lub przechowywania nasienia określone w rozdziale I załącznika A;</p> <p>(ii) związane z nadzorem takich stacji określone w rozdziale II załącznika A;</p> <p>b) została urzędowo zatwierdzona do wywozu do Wspólnoty przez właściwy organ danego kraju trzeciego;</p> <p>c) jest nadzorowana przez lekarza weterynarii, któremu podlega stacja;</p>	NIE			

	<p>d) podlega kontroli urzędowego lekarza weterynarii danego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.</p> <p>2. Wykaz stacji pobierania lub przechowywania nasienia, zatwierdzonych przez właściwy organ danego kraju trzeciego znajdującego się w wykazie umieszczonym w art. 8 zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu, i z których nasienie może być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.</p> <p>Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla stacji pobierania lub przechowywania nasienia, w przypadku gdy nie spełnia ona już warunków określonych w ust. 1, i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.</p> <p>Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu danego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.</p> <p>3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;</p>				
Art. 3 pkt 3	<p><i>artykuł 12 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Artykuł 12</i> Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE mają zastosowanie w szczególności</p>	NIE			

	do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, które mają być wprowadzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.				
Zmiany do dyrektywy 89/556/EWG					
Art. 6 pkt 1 akapit 1	w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „2. Właściwy organ każdego z przedmiotowych państw członkowskich rejestruje zespoły pobierania zarodków i każdemu z tych zespołów nadaje weterynaryjny numer rejestracyjny.	NIE			
Art. 6 pkt 1 akapit 2	Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zespołów pobierania zarodków oraz ich weterynaryjnych numerów rejestracyjnych i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 6 pkt 2	„Artykuł 8 1. Państwa członkowskie zezwalają na przywóz zarodków wysyłanych jedynie z zespołu pobierania lub produkcji zarodków znajdującego się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 7 i w odniesieniu do którego właściwy organ tego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków: a) zespół spełnia warunki: (i) konieczne do zatwierdzenia zespołów pobierania i produkcji zarodków określone w	NIE			

	<p>rozdziale I załącznika A;</p> <p>(ii) odnoszące się do pobierania, przetwarzania, przechowywania i transportu zarodków przez takie zespoły, określone w rozdziale II tego załącznika;</p> <p>b) został urzędowo zatwierdzony do wywozu do Wspólnoty przez właściwy organ danego kraju trzeciego;</p> <p>c) podlega kontroli urzędowego lekarza weterynarii danego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.</p> <p>2. Wykaz zespołów pobierania lub produkcji zarodków, który właściwy organ danego kraju trzeciego wymienionego w wykazie, o którym mowa w art. 7, zatwierdził zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu i z których zarodki mogą być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.</p> <p>Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla zespołu pobierania lub produkcji zarodków, w przypadku gdy nie spełnia on już warunków określonych w ust. 1, i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.</p> <p>Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.</p> <p>3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18</p>				
--	---	--	--	--	--

	ust. 2.”;				
Art. 6 pkt 3	<p><i>artykuł 11 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Artykuł 11</i> Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE mają zastosowanie w szczególności do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, które mają być wprowadzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.</p>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 90/426/EWG					
Art. 7	<p><i>Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 90/426/EWG otrzymuje brzmienie:</i> „1. Zwierzęta z rodziny koniowatych muszą być jak najszybciej przetransportowane z gospodarstwa pochodzenia – bezpośrednio albo przez zatwierdzony punkt gromadzenia lub punkt etapowy określony jako »punkt gromadzenia« w art. 2 ust. 2 lit. o) dyrektywy 64/432/EWG do miejsca ich przeznaczenia w pojazdach lub kontenerach, które były regularnie czyszczone i dezynfekowane, a dezynfekcji dokonywano w odstępach czasu określonych przez wysyłające państwo członkowskie. Pojazdy muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby podczas transportu nie wydostawały się z nich odchody, ściółka lub pasza koniowatych. Transport musi być zorganizowany w taki sposób, aby skutecznie chronić zdrowie i dobrostan koniowatych.”.</p>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 90/429/EWG					
Art. 10 pkt 1 akapit 1	<p><i>1) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> „2. Wszystkie punkty pobierania nasienia są rejestrowane i każdy z nich otrzymuje numer</p>	NIE			

	rejestracji weterynaryjnej.			
Art. 10 pkt 1 akapit 2	Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz punktów pobierania nasienia oraz ich numerów rejestracji weterynaryjnej i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.
Art. 10 pkt 2	<p>2) <i>artykuł 8 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Artykuł 8</i> 1. Państwa członkowskie zezwalają jedynie na przywóz nasienia wysyłanego z punktu pobierania nasienia znajdującego się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych na liście, o której mowa w art. 7, i w odniesieniu do którego właściwy organ przedmiotowego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków:</p> <p>a) punkt spełnia warunki:</p> <p>(i) konieczne do zatwierdzenia punktów pobierania nasienia określone w rozdziale I załącznika A;</p> <p>(ii) odnoszące się do nadzoru takich punktów określone w jego rozdziale II;</p> <p>b) został urzędowo zatwierdzony przez właściwy organ danego kraju trzeciego do wywozu do Wspólnoty;</p> <p>c) jest nadzorowany przez lekarza weterynarii, któremu podlega punkt;</p> <p>d) jest poddawany kontrolom urzędowego lekarza weterynarii przedmiotowego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.</p> <p>2. Wykaz punktów pobierania nasienia, który</p>	NIE		

	<p>właściwy organ danego kraju trzeciego znajdującego się w liście, o której mowa w art. 7, zatwierdził zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu i z których nasienie może być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.</p> <p>W przypadku gdy punkt pobierania nasienia nie spełnia już warunków określonych w ust. 1, właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać jego zatwierdzenie i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję. Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione listy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.</p> <p>3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;</p>				
Art. 10 pkt 3	<p><i>artykuł 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> „2. Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz środków ochronnych jakie należy wprowadzić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.</p>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 90/539/EWG					
Art. 11 pkt 1 akapit 1	<p><i>artykuł 4 otrzymuje brzmienie:</i> „Artykuł 4 Każde państwo członkowskie wyznacza</p>	TAK	Art. 1 pkt 6	Art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie: 3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w	

	krajowe laboratorium referencyjne odpowiedzialne za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za ich stosowanie przez zatwierdzone laboratoria znajdujące się na jego terytorium.		Art. 1 pkt 7	ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1. <i>„dodaje się art. 25b ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.”</i>	
Art. 11 pkt 1 akapit 2	Każde państwo członkowskie udostępnia informacje o swym krajowym laboratorium referencyjnym oraz o wszelkich późniejszych zmianach innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 6	<i>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie: 9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.</i>	
Art. 11 pkt 1 akapit 3	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32 ust. 2.”;	NIE			
Art. 11 pkt 2 akapit 1	<i>„dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 6a Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 6 pkt 1 lit. a) oraz odróżniających je numerów i udostępnia go</i>	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	<i>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów</i>	

	innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.			prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 11 pkt 2 akapit 2	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32”;	NIE			
Art. 11 pkt 3	<p>w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) skreśla się pkt 1;</p> <p>(ii) punkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Krajowe laboratoria referencyjne dla chorób drobiu, wyznaczone zgodnie z art. 4, są odpowiedzialne w każdym państwie członkowskim za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. W tym celu:</p> <p>a) mogą zaopatrywać zatwierdzone laboratoria w odczynniki niezbędne do testów diagnostycznych;</p> <p>b) monitorują jakość odczynników stosowanych przez laboratoria zatwierdzone do celów przeprowadzania badań diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;</p> <p>c) organizują okresowe testy porównawcze.”.</p>	TAK	Art. 1 pkt 7	<p><i>Dodaje się art. 25b w brzmieniu:</i></p> <p>„Art. 25b. 1. 1. Krajowe laboratoria referencyjne:</p> <p>1) wykonują zadania:</p> <p>a) Inspekcji, o których mowa w art. 3, w zakresie referencyjności,</p> <p>b) określone w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004;</p> <p>2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.</p> <p>2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.</p> <p>3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o przeprowadzonych kontrolach.</p>	

Zmiany do dyrektywy 91/68/EWG

Art. 12 pkt 1 akapit 1	<i>artykuł 8a ust. 3 otrzymuje brzmienie:</i> „3. Właściwy organ nadaje numer zatwierdzenia każdemu zatwierdzonemu miejscu gromadzenia zwierząt. Zatwierdzenie takie może być ograniczone do jednego lub kilku gatunków objętych niniejszą dyrektywą, lub do zwierząt hodowlanych, przeznaczonych do tuczu lub rzeźnych.	NIE			
Art. 12 pkt 1 akapit 2	Właściwy organ sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych miejsc gromadzenia zwierząt oraz ich niepowtarzających się numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”.	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	<i>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 12 pkt 2 akapit 1	w art. 8b dodaje się ustęp w brzmieniu: „5. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz zatwierdzonych pośredników i zarejestrowanych pomieszczeń wykorzystywanych przez pośredników w ich działalności oraz ich numerów zatwierdzenia i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	<i>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.	
Art. 12 pkt 2 akapit 2	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”.	NIE			

Zmiany do dyrektywy 91/496/EWG

Art. 13 akapit 1	<i>Artykuł 10 ust. 4 dyrektywy 91/496/EWG otrzymuje brzmienie:</i> „4. a) W zakresie zatwierdzenia i kolejnych aktualizacji wykazu stacji kwarantanny, o których mowa w ust. 1 tiret pierwsze, należy	NIE			
------------------	--	-----	--	--	--

	<p>postępować zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22. Komisja publikuje wykaz tych stacji kwarantanny oraz wszelkie kolejne aktualizacje w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p> <p>b) Stacje kwarantanny, o których mowa w ust. 1 tiret drugie i w ust. 2 tiret pierwsze i które spełniają warunki określone w załączniku B, są zatwierdzane przez państwa członkowskie, a każda stacja otrzymuje numer zatwierdzenia.</p>				
Art. 13 akapit 2	<p>Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz stacji kwarantanny i ich numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej. Stacje kwarantanny poddaje się kontroli określonej w art. 19.</p>	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	<p>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.</p>	
Art. 13 akapit 3	<p>Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszej litery mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22.”.</p>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 92/35/EWG					
Art. 14 pkt 1 akapit 1	<p><i>artykuł 14 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„<i>Artykuł 14</i></p> <p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza laboratorium krajowe, które prowadzi badania laboratoryjne przewidziane w niniejszej dyrektywie, oraz udostępnia informacje o tym laboratorium i wszelkich późniejszych zmianach innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.</p> <p>Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19.</p>	TAK	Art. 1 pkt 6	<p><i>Art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.</p>	
Art. 14 pkt 1	<p>2. Funkcje i zadania laboratoriów krajowych</p>				

akapit 2	wyznaczonych zgodnie z ust. 1 określono w załączniku I.	NIE			
Art. 14 pkt 1 akapit 3	3. Laboratoria krajowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty, o którym mowa w art. 15.”	NIE			
Art. 14 pkt 2	w załączniku I skreśla się sekcję A.	NIE			
Zmiany do dyrektywy 92/65/EWG					
Art. 15 pkt 1 akapit 1	„Artykuł 11 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają zostać podjęte przy wykonaniu art. 21 i 23, przedmiotem handlu były jedynie: nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające wymogi ustalone w ust. 2, 3, 4 i 5.	NIE			
Art. 15 pkt 1 akapit 2	2. Bez uszczerbku dla wszelkich kryteriów, jakie muszą zostać spełnione przy wpisywaniu zwierząt koniowatych do ksiąg rodowodowych, nasienie zwierząt z gatunku owiec, kóz i koni – w przypadku niektórych określonych ras – musi: — zostać zebrane, poddane obróbce i przechowywane w celu sztucznego zapłodnienia w punkcie zatwierdzonym jako spełniający warunki sanitarne zgodnie z załącznikiem D rozdział I, lub – w przypadku owiec i kóz – w drodze odstępstwa od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymogi dyrektywy 91/68/EWG, — zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział II, — zostać pobrane, poddane obróbce, konserwowane, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III, — być przewożone do innego państwa	NIE			

	członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalnemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.				
Art. 15 pkt 1 akapit 3	<p>3. Komórki jajowe i zarodki zwierząt z gatunku owiec, kóz, koni i świń muszą:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zostać pobrane od dawczyń spełniających warunki ustanowione w załączniku D rozdział IV przez zespół pobierający lub wyprodukowane przez zespół produkujący zatwierdzony przez właściwy organ państwa członkowskiego i spełniający warunki, które mają być ustanowione w załączniku D rozdział I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, — zostać pobrane, przetwarzane i konserwowane w stosownym laboratorium oraz przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III, — być przewożone do innego państwa członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalnemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26. <p>Nasienie stosowane do zapłodnienia dawczyń musi spełniać przepisy ust. 2 w przypadku owiec, kóz, i koni, oraz przepisy dyrektywy 90/429/EWG w przypadku świń.</p> <p>Wszelkie dodatkowe gwarancje mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.</p>	NIE			
Art. 15 pkt 1 akapit 4	4. Zatwierdzone punkty, o których mowa w ust. 2 tiret pierwsze, i zatwierdzone zespoły, o których mowa w ust. 3 tiret pierwsze, są	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej

	<p>rejestrowane przez właściwy organ danego państwa członkowskiego, a każda stacja i każdy zespół otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej.</p> <p>Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych punktów i zespołów oraz ich numerów rejestracji weterynaryjnej i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.</p> <p>Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.</p>			<p>przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.</p>	
Art. 15 pkt 1 akapit 5	<p>5. Wymogi dotyczące zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia odnoszących się do nasienia, komórek jajowych i embrionów gatunków niewymienionych w ust. 2 i 3 ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.</p> <p>Do czasu ustanowienia wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia do celów handlu takim nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami pozostają w mocy przepisy krajowe.”;</p>	NIE			
Art. 15 pkt 2	<p><i>artykuł 13 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:</i> „d) Właściwy organ rejestruje wszystkie zatwierdzone jednostki, instytuty i ośrodki oraz nadaje im numery zatwierdzenia.</p> <p>Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków oraz ich numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym</p>	TAK	Art. 2 pkt 5 lit. b	<p><i>w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> 2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.</p>	

	<p>państwom członkowskim oraz opinii publicznej.</p> <p>Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego przepisu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.”;</p>				
Art. 15 pkt 3	<p>artykuł 17 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Przywożone do Wspólnoty mogą być jedynie te zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki, o których mowa w art. 1 i które spełniają następujące wymogi:</p> <p>a) muszą pochodzić z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, sporządzonym zgodnie z ust. 3 lit. a);</p> <p>b) musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi, który sporządza się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, podpisane przez właściwy organ kraju wywozu i stwierdzające, że:</p> <p>(i) zwierzęta:</p> <p>— spełniają dodatkowe warunki lub są objęte równoważnymi gwarancjami, o których mowa w ust. 4, oraz</p> <p>— pochodzą z zatwierdzonych ośrodków, jednostek lub instytucji, które dają gwarancje co najmniej równoważne tym ujętym w załączniku C;</p> <p>(ii) nasienie, komórki jajowe i zarodki pochodzą z zatwierdzonych stacji pobierania lub przechowywania lub od zespołów pobierania i produkcji zapewniających gwarancje co najmniej równoważne tym, które mają być ustanowione w załączniku D rozdział I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.</p>	NIE			

	<p>Do czasu ustanowienia wykazów państw trzecich, zatwierdzonych zakładów ujętych w lit. b), wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia, o których mowa w lit. a) i b), w mocy pozostają przepisy krajowe, pod warunkiem że nie są one bardziej korzystne niż te przewidziane w rozdziale II.</p> <p>3. Ustala się:</p> <p>a) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, wykaz krajów trzecich lub części krajów trzecich zdolnych udzielić państwom członkowskim i Komisji gwarancji równoważnych gwarancjom przewidzianym w rozdziale II w odniesieniu do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków;</p> <p>b) zgodnie z niniejszym przepisem, wykaz zatwierdzonych stacji lub zespołów, o których mowa w art. 11 ust. 2 tiret pierwsze oraz w ust. 3 tiret pierwsze tego artykułu, znajdujących się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie określonym w lit. a) niniejszego ustępu i w odniesieniu do których właściwy organ jest w stanie udzielić gwarancji przewidzianych w art. 11 ust. 2 i 3. Wykaz zatwierdzonych stacji i zespołów, o którym mowa w pierwszym akapicie, oraz numerów rejestracji weterynaryjnej tych stacji i zespołów jest przekazywany Komisji.</p> <p>Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla stacji lub zespołu, w przypadku gdy nie spełniają one już</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>warunków określonych w art. 11 ust. 2 i 3, oraz powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.</p> <p>Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu danego kraju trzeciego zgodnie z akapitem drugim i trzecim i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.</p> <p>Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26;</p> <p>c) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt, w szczególności w zakresie ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi, lub gwarancje równoważne tym, które zostały ustanowione w niniejszej dyrektywie.</p> <p>Szczególne wymogi oraz równoważne gwarancje ustanowione dla krajów trzecich nie mogą być bardziej korzystne niż te przewidziane w rozdziale II.”;</p>				
Art. 15 pkt 4	<p><i>artykuł 20 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, jakie należy wprowadzić zgodnie z procedurą, o</p>	NIE			

	której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.				
Zmiany do dyrektywy 92/66/EWG					
Art. 16 pkt 1 akapit 1	<i>w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:</i> <i>a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:</i> „2. Krajowe laboratoria, o których mowa w ust. 1, są odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych, używanie odczynników oraz testowanie szczepionek.”;				
Art. 16 pkt 1 akapit 2	<i>b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:</i> „3. Krajowe laboratoria, o których mowa w ust. 1, są odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych stosowanych w każdym laboratorium diagnostycznym rzekomego pomoru drobiu znajdującym się na terenie danego państwa członkowskiego. W tym celu:”;	TAK	Art. 1 pkt 7	<i>dodaje się art. 25b w brzmieniu:</i> „2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.”	
Art. 16 pkt 1 akapit 3	<i>c) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:</i> „4. Laboratoria krajowe, o których mowa w ust. 1, współpracują z referencyjnym laboratorium Wspólnoty, o którym mowa w art. 15.				
Art. 16 pkt 1 akapit 4	5. Państwa członkowskie prowadzą aktualne wykazy krajowych laboratoriów lub instytutów, o których mowa w ust. 1, i udostępniają te wykazy innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 6	<i>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie:</i> 9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.	
Art. 16 pkt 1 akapit 5	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie	NIE			

	z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.”;				
Art. 16 pkt 2	<i>skreśla się załącznik IV</i>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 92/119/EWG					
Art. 17 pkt 1	<p><i>artykuł 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„5. Państwa członkowskie prowadzą aktualne wykazy krajowych laboratoriów, o których mowa w ust. 1, i udostępniają je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;</p>	TAK	Art. 1 pkt 6	<p><i>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.</p>	
Art. 17 pkt 2	<i>w załączniku II skreśla się pkt 5.</i>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 94/28/WE					
Art. 18 pkt 1	<p><i>w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p><i>a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„1. Komisja otrzymuje wykaz jednostek właściwych dla określonych gatunków lub ras, zatwierdzonych przez właściwy organ danego kraju trzeciego do celów niniejszej dyrektywy.</p> <p>Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla jednostki, w przypadku gdy nie spełnia ona już warunków, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), oraz powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.</p> <p>Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z akapitem drugim i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.”;</p>	NIE			

	b) w ust. 2 skreśla się lit. a); c) skreśla się ust. 3;				
Art. 18 pkt 2	w art. 10 dodaje się akapit w brzmieniu: „W przypadku stwierdzenia poważnego naruszenia przepisów art. 3 ust. 2 lit. b), w szczególności w świetle wyników kontroli na miejscu, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, można podjąć środki w celu zawieszenia przywozu zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, o których mowa w art. 1 ust. 1, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12.”.	NIE			
Zmiany do dyrektywy 2000/75/WE					
Art. 19 pkt 1 akapit 1	artykuł 15 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 15 1. Każde państwo członkowskie wyznacza laboratorium krajowe odpowiedzialne za przeprowadzanie badań laboratoryjnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie oraz udostępnia informacje o tym laboratorium oraz o wszelkich późniejszych zmianach pozostałym państwom członkowskim i opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 6	Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie: 9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.	
Art. 19 pkt 1 akapit 2	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.	NIE			
Art. 19 pkt 1 akapit 3	2. Zadania laboratoriów krajowych wyznaczonych zgodnie z ust. 1 wymieniono w załączniku I.				
Art. 19 pkt 1 akapit 4	3. Laboratoria krajowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty, o którym mowa w art. 16.”;				
Art. 19 pkt 2	w załączniku I skreśla się sekcję A.				

Zmiany do decyzji 2000/258/WE

Art. 20 pkt 1	<p><i>artykuł 3 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Artykuł 3</i> 1. Na podstawie pozytywnej i poświadczonej przez Laboratorium AFSSA w Nancy oceny udzielonej laboratorium w państwie członkowskim ubiegającemu się o zgodę na przeprowadzanie testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie, właściwy organ państwa członkowskiego może udzielić temu laboratorium stosownego upoważnienia do przeprowadzenia powyższych testów.</p> <p>Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykazy upoważnionych laboratoriów i udostępniają je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.</p> <p>2. Na podstawie pozytywnej i poświadczonej przez Laboratorium AFSSA w Nancy oceny udzielonej laboratorium w kraju trzecim ubiegającemu się o zgodę na przeprowadzanie testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie, i po złożeniu przez właściwy organ kraju trzeciego, w którym znajduje się to laboratorium, wniosku o zatwierdzenie, laboratorium to zostaje upoważnione, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 5 ust. 2, do przeprowadzania takich testów.</p> <p>3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 5</p>	TAK	Art. 1 pkt 6	<p><i>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie:</i> 9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.</p>	
---------------	---	-----	-----------------	---	--

	ust. 2.”;				
Art. 20 pkt 2	<i>dodaje się artykuł w brzmieniu:</i> „Artykuł 5a Do wniosków o zatwierdzenie laboratoriów przedłożonych przez państwa członkowskie przed dniem 1 stycznia 2010 r. zgodnie z art. 3 i załącznikiem II stosuje się w dalszym ciągu niniejszą decyzję w wersji przed dniem 3 września 2008 r.”;	NIE			
Art. 20 pkt 3	załączniki I i II zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej dyrektywy.	NIE			
Zmiany do dyrektywy 2001/89/WE					
Art. 21 pkt 1	<i>artykuł 17 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:</i> „b) laboratorium krajowe było odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych w każdym państwie członkowskim zgodnie z przepisami załącznika III. Państwa członkowskie udostępniają informacje o swych laboratoriach krajowych oraz wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie innym państwom członkowskim i opinii publicznej w sposób, który może zostać wyznaczony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;	TAK	Art. 1 pkt 6	<i>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie:</i> 9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.	
Art. 21 pkt 2	<i>W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:</i> a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Obowiązki laboratoriów krajowych dla klasycznego pomoru świń”; b) skreśla się pkt 1.	NIE			
Zmiany do dyrektywy 2002/60/WE					
Art. 22 pkt 1	<i>artykuł 18 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:</i> „b) laboratorium krajowe było odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych	TAK	Art. 1 pkt 6	<i>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie:</i> 9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję	

	<p>w każdym państwie członkowskim zgodnie z załącznikiem IV.</p> <p>Państwa członkowskie udostępniają informacje o swych laboratoriach krajowych oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej w sposób, który może zostać określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”;</p>			Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.	
Art. 22 pkt 2	<p>w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Obowiązki laboratoriów krajowych dla afrykańskiego pomoru świń”;</p> <p>b) skreśla się pkt 1.</p>	NIE			
Zmiany do dyrektywy 2005/94/WE					
Art. 23	<p>„2. Państwa członkowskie wyznaczają krajowe laboratoria referencyjne i udostępniają informacje o nich oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie innym państwom członkowskim i opinii publicznej w sposób, który może zostać określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 64 ust. 2.”.</p>	TAK	Art. 1 pkt 6	<p>Art. 25 ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.</p>	
Transpozycja					
Art. 24 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych</p>	TAK	Art. 9 Art. 2 pkt 1	<p>Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p> <p>w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1 dodaje się lit. za w brzmieniu: „za) dyrektywy Rady 2008/73/WE z</p>	

	<p>przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p>			<p>dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40);”</p>	
Art. 24 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	NIE			
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu projektu krajowego		Uzasadnienie wprowadzenia przepisu		
Art. 1 pkt 1	<p>w art. 5: - w ust. 2 uchyla się pkt 3, - ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”;</p>		<p>Art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 20, poz. 105) uchylił pkt 3 w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dotyczący wyznaczania na czas określony osoby niebędącej pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, która ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków: weterynaria, zootechnika albo rolnictwo albo posiadającej tytuł technika weterynarii, do przeprowadzania na miejscu w siedzibie stada kontroli dotyczących oznakowania i rejestracji zwierząt gospodarskich, wypełniania</p>		

		<p>obowiązku prowadzenia księgi rejestracji tych zwierząt i zaopatrzenia bydła w paszporty. W związku z tym należy w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 5 w ust. 2 uchylić pkt 3 i nadać nowe brzmienie ust. 3 (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).</p>
<p>Art. 1 pkt 2</p>	<p><i>po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:</i> „Art. 7a. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, jest Rada do Spraw Laboratoriów. 2. Rada do Spraw Laboratoriów liczy 7 członków. 3. Kadencja Rady do Spraw Laboratoriów trwa 4 lata. 4. Członków Rady do Spraw Laboratoriów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej. 5. Członkowie Rady do Spraw Laboratoriów wybierają z jej składu przewodniczącego i sekretarza. 6. Przewodniczący Rady do Spraw Laboratoriów może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami tej Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej. 7. Rada do Spraw Laboratoriów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady do Spraw Laboratoriów zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii. 8. Członkom Rady do Spraw Laboratoriów przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników</p>	<p>W prawie polskim nie został wskazany organ sprawujący nadzór nad krajowymi laboratoriami referencyjnymi wyznaczanymi przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Mając na uwadze powyższe należy uznać, że proponowane w projektowanej ustawie regulacje w zakresie funkcjonowania laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych w pełni realizują zadania wyznaczone w rozporządzeniu nr 882/2004. Ponadto proponuje się powołać Radę do Spraw Laboratoriów jako organ doradczo-opiniodawczy Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania takich laboratoriów. Obecnie laboratoria zakładów higieny weterynaryjnej opracowują własne nieskoordynowane plany rozwoju diagnostyki laboratoryjnej, które nie realizują założeń rozporządzenia nr 882/2004 w zakresie ujednoczenia metod badawczych. Stąd też propozycja utworzenia takiej Rady, w skład której weszliby przedstawiciele krajowych laboratoriów referencyjnych i zakładów higieny weterynaryjnej. Wspólnie z Głównym Lekarzem Weterynarii mogłaby ona opracowywać priorytety i przygotować jednolitą strategię badań laboratoryjnych przeprowadzanych dla celów kontroli urzędowych w zakresie oceny stanu zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności. Działania te przyczynią się do lepszego i bardziej efektywnego wykorzystania środków budżetowych przeznaczonych na funkcjonowanie laboratoriów urzędowych, w tym na ich akredytację. Zasięgnięcie przez Głównego Lekarza Weterynarii opinii tej Rady będzie wymagane, np. w przypadku wyznaczenia przez niego krajowego albo wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, jeżeli brak będzie krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia określonych badań laboratoryjnych. Rada do Spraw Laboratoriów zostanie powołana przez Głównego Lekarza Weterynarii. Zakres i tryb działania Rady do Spraw Laboratoriów został uregulowany analogicznie jak w przypadku Rady Sanitarno-Epizootycznej (art. 1 pkt 2 projektu ustawy). Realizacja zadań laboratoriów referencyjnych jest finansowana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Środki finansowe planowane corocznie, uwzględnia</p>

	<p>zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.</p> <p>9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do Spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;</p>	<p>się w ustawie budżetowej z podziałem na poszczególne laboratoria zlokalizowane w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym – Państwowym Instytucie Badawczym, Państwowym Instytucie Zootechniki – Państwowym Instytucie Badawczym oraz Państwowym Instytucie Ochrony Roślin – Państwowym Instytucie Badawczym.</p> <p>Środki na realizację tych zadań zostały również zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2010.</p> <p>Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do Spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów podróży i diet jej członków będą pokrywane przez Główny Inspektorat Weterynarii z budżetu państwa w ramach zaplanowanego limitu środków dla ministra rolnictwa i rozwoju wsi w ustawie budżetowej na dany rok.</p> <p>Szacuje się, że koszt jednego posiedzenia Rady do Spraw Laboratoriów będzie kształtował się na poziomie 2 500 – 3 000 zł, planuje się 4 posiedzenia w roku, co daje kwotę 10 000 – 12 000 zł w skali roku. Nie planuje się zwołań posiedzenia Rady do Spraw Laboratoriów do końca 2009 r. Natomiast w 2010 r. posiedzenia Rady będą pokrywane z dostępnych środków w ramach zaplanowanego limitu środków dla ministra rolnictwa i rozwoju wsi w ustawie budżetowej na 2010 r.</p>
<p>Art. 1 pkt 5</p>	<p><i>po art. 19f dodaje się art. 19g w brzmieniu:</i></p> <p>„Art. 19g. Kontrole na miejscu, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c, przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.”;</p>	<p>Ponadto w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości co do sposobu przeprowadzania kontroli na miejscu w zakresie przestrzegania wymogów wskazanych w załączniku III lit. A ust. 6 – 8a rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.) dodano przepis art. 19g (art. 1 pkt 5 projektu ustawy), zgodnie z którym kontrole te przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.</p>
<p>Art. 2 pkt 3</p>	<p><i>w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„2. Powiatowy lekarz weterynarii powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d – f, h, i, l, p oraz w art. 4</p>	<p>Zmiana porządkowa wynikająca z dyrektywy, dotycząca prawidłowej realizacji umieszczania działalności i konieczności zbierania danych celem ich uaktualniania.</p>

	ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii.”;	
Art. 2 pkt 4	<i>w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</i> „3. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii dane zawarte w rejestrze, z wyłączeniem danych w rejestrze podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. n, a także informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze. Informacje te są umieszczane na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;	Zmiana porządkowa wynikająca z dyrektywy, dotycząca prawidłowej realizacji umieszczania działalności i konieczności zbierania danych celem ich uaktualniania.
Art. 2 pkt 5	<i>w art. 12:</i> <i>a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</i> „1) listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l;”, <i>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> „2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 lit. a, c – f, h, l, oraz w art. 4 ust. 3, oraz aktualizuje te listy.”;	Zmiana porządkowa
Art. 2 pkt 6	<i>w art. 43a:</i> <i>a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</i> „6. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”, <i>b) uchyla się ust. 7;</i>	Zmiana wynikająca z implementacji dyrektywy 2008/73.
Art. 2 pkt 7	<i>w art. 52c ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> „2. Laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników	Zmiana, o której mowa w art. 2 pkt 7 projektu ustawy dotycząca art. 52c ust. 2 ustawy wymienionej w art. 2 projektu ustawy, ma na celu prawidłowe odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w

	chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je zakładom higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm. ³⁾).”;	zakresie laboratoriów Inspekcji Weterynaryjnej.
Art. 2 pkt 8	<p><i>w art. 57 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„6. Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia program, o którym mowa w ust. 5, z ministrem właściwym do spraw:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) finansów publicznych – pod względem finansowym, 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym <p>- i występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie tak uzgodnionego programu.”;</p>	Natomiast nowe brzmienie ust. 6 w art. 57 ustawy wymienionej w art. 2 projektu ustawy (art. 2 pkt 8 projektu ustawy) ma na celu uproszczenie i usprawnienie trybu przyjmowania i wdrażania programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt współfinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Proponuje się, aby przed wysłaniem przez Głównego Lekarza Weterynarii takich programów do Komisji Europejskiej w celu ich zatwierdzenia programy takie były uzgadniane z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych – pod względem finansowym oraz z ministrem właściwym do spraw rolnictwa – pod względem merytorycznym. Rozwiązanie takie jest prostsze niż przyjmowanie takich programów w drodze uchwały Rady Ministrów. Obowiązek uproszczenia trybu przyjmowania wyżej wymienionych programów został nałożony na Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi przez Komitet Europejski Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2009 r., który rekomendował Radzie Ministrów rozpatrywane na tym posiedzeniu projekty uchwał Rady Ministrów w sprawie przyjęcia „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów Salmonelli w stadach indyków rzeźnych na lata 2010-2012” i „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów Salmonelli w stadach indyków hodowlanych na lata 2010-2012”, jedynie pod warunkiem dokonania zmian w wyżej wymienionym zakresie w art. 57 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.
Art. 3	<p><i>W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z 2008 r. Nr 144, poz. 899 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p><i>1) w art. 11 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</i></p> <p>„3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, na podstawie informacji i danych określonych w ust. 2.</p> <p>4. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na</p>	Projektowana ustawa (art. 3) zmienia także ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.). Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 11 ust. 4 wyżej wymienionej ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa jest obowiązany ogłosić corocznie, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1, późn. zm.). Wykaz

	<p>stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz, o którym mowa w ust. 3.”;</p> <p>2) <i>art. 39 otrzymuje brzmienie:</i> „Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w terminie do dnia 30 listopada, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, na podstawie danych objętych ewidencją. 2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, zawierający dane dotyczące tych zakładów objęte ewidencją.”.</p>	<p>zakładów jest opracowywany przez Głównego Lekarza Weterynarii, który jest obowiązany przekazać ten wykaz do ministra właściwego do spraw rolnictwa. Wykaz obejmuje ok. 400 tys. podmiotów wytwarzających i wprowadzających do obrotu pasze, co w formie wydruku zajmuje ponad 12 tys. stron papieru (24 ryzy). Publikowanie w formie aktu prawnego takiego dokumentu przysparza wiele problemów natury technicznej i wiąże się z dużymi nakładami finansowymi. W związku z tym proponuje się, aby wykaz ten był umieszczany i aktualizowany, corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. Taki sam sposób postępowania proponuje się również w odniesieniu do wykazu zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz. W tym przypadku Główny Lekarz Weterynarii będzie ogłaszał na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii corocznie, w terminie do 30 listopada dane objęte ewidencją, które przekaże Komisji Europejskiej, corocznie, do dnia 31 grudnia. Projektowane zmiany pozwolą na uproszczenie sposobu upowszechniania tych dokumentów.</p>
<p>Art. 4</p>	<p><i>W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.⁴⁾) w art. 78 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</i> „2) laboratoria Inspekcji Weterynaryjnej określone w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;”.</p>	<p>Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.) ma na celu prawidłowe odesłanie do przepisu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, dotyczącego laboratoriów weterynaryjnych, które – zgodnie z art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia – wykonują badania laboratoryjne dla celów urzędowych kontroli żywności i żywienia w zakresie bezpieczeństwa żywności (art. 4 projektu ustawy).</p>
<p>Art. 5</p>	<p>1. Laboratoria, w których, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, były przeprowadzane badania laboratoryjne w zakresie określonym w art. 23 ustawy wymienionej w art. 1, uważa się za laboratoria działające w systemie laboratoriów urzędowych, wyznaczone zgodnie z art. 25 ust. 3 – 7 i art. 25a ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. W pomieszczeniach, w których, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, były przeprowadzane badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni, niespełniających wymagań w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia</p>	<p>Przepis przejściowy w art. 5 ust. 1 projektu ustawy wynika z konieczności utrzymania po wejściu w życie projektowanej ustawy możliwości wykonywania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych w laboratoriach, które wykonują te badania obecnie i które z dniem wejścia w życie tej ustawy będą uważane za laboratoria działające w systemie laboratoriów urzędowych.</p> <p>Ponadto proponuje się, aby w przypadku pomieszczeń, w których były przeprowadzane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni, niespełniających wymagań nałożonych ustawą, po wejściu w życie projektowanej ustawy mogły być nadal przeprowadzane te badania w okresie przejściowym ustalonym przez Komisję Europejską. Obecnie w Komisji Europejskiej trwają prace nad projektem rozporządzenia, w którym przewiduje się przyznanie okresu przejściowego dla</p>

	<p>zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), badania te mogą być przeprowadzane także po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, jedynie w przypadku gdy Komisja Europejska ustali okres, w jakim będzie można je przeprowadzać.</p>	<p>laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne mięsa na obecność włośni znajdujących się w ubojniach lub zakładach przetwórstwa dziczyzny, pod warunkiem, że laboratoria te, pomimo iż nie są akredytowane, wykażą, że rozpoczęły i kontynuują procedury niezbędne dla uzyskania akredytacji zgodnie z rozporządzeniem nr 882/2004. Laboratoria te będą musiały przedstawić właściwemu organowi wystarczające gwarancje, że wprowadzono systemy kontroli jakości do celów analiz przeprowadzanych na potrzeby kontroli urzędowych. Projektowany okres przejściowy to okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Przewiduje się, że rozporządzenie ustanawiające okres przejściowy wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.</p>
--	---	---

¹⁾ w przypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik) . W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten obszar powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisów proceduralne, przepisy karne), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa PE i Rady nr 2008/97/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 96/22/WE dotyczącą zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 pkt 1	<i>w art. 1 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:</i> „b) »działanie lecznicze« oznacza podawanie – zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy – pojedynczym zwierzętom hodowlanym dozwolonej substancji w celu leczenia – po zbadaniu przez lekarza weterynarii – zaburzeń rozrodu, włącznie z przerwaniem niechcianej ciąży, a także – w przypadku agonistów receptorów beta – podawanie tej substancji w celu wywołania tokolizy u cielących się krów, jak również w celu leczenia zaburzeń oddychania, choroby kości łódkowatej, ochwatu kopyta i wywołania tokolizy u koniowatych;”;	TAK	Art. 2 pkt 2	<i>w art. 2 pkt 38 otrzymuje brzmienie:</i> „38) czynności lecznicze – podawanie zwierzęciu, po uprzednim zbadaniu przez lekarza weterynarii, substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym lub beta-agonistycznym w celu leczenia problemu płodności – włącznie z przerwaniem ciąży, a substancji o działaniu beta-agonistycznym także w celu leczenia trudności z oddychaniem, choroby kości łódkowatej, ochwatu kopyta u koniowatych oraz wywoływania tokolizy u krów lub koniowatych;”;	
Art. 1 pkt 2	<i>artykuł 2 otrzymuje brzmienie:</i> „Artykuł 2 Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu substancji wymienionych w załączniku II w celu podawania jakimkolwiek zwierzętom, z których pozyskuje się mięso i produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, do	TAK	Art. 2 pkt 9	<i>art. 63 otrzymuje brzmienie:</i> „Art. 63. Zabrania się umieszczania na rynku, w celu podawania zwierzętom, z których lub od których są pozyskiwane produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, substancji o działaniu tyreostatycznym, stilbenów,	

	celów innych niż przewidziane w art. 4 ust. 2.”;			pochodnych stilbenów, ich soli i estrów, substancji o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych.”;	
Art. 1 pkt 3	w art. 4 ust. 2 ppkt (i) otrzymuje brzmienie: „(i) trenbolonu allilu, podawanego doustnie, lub agonistów receptorów beta koniowatym, pod warunkiem że substancje te są stosowane zgodnie ze wskazówkami producenta;”;	TAK	Art. 2 pkt 10	w art. 65 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) trenbolonu alilu, podawanego doustnie, lub substancji o działaniu beta-agonistycznym zidentyfikowanym koniowatym, jeżeli są one stosowane zgodnie ze wskazaniem producenta;”;	
Art. 1 pkt 4	skreśla się art. 5a;	TAK	Art. 2 pkt 11	uchyla się art. 69;	
Art. 1 pkt 5	w art. 3, 6, 7, 8, 11 i 14a skreśla się odwołania do art. 5a;	TAK	Art. 2 pkt 13	w art. 72 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) nieprzestrzegania ograniczeń lub zakazów stosowania substancji, o których mowa w art. 65 lub 67.”;	
			Art. 2 pkt 14	w art. 73 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) substancje oddziałaniu beta-agonistycznym oraz oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne, z wyłączeniem przypadków, gdy substancje te były podawane w sposób określony w art. 65 – 67 lub 71, a okresy karencji przewidziane w umowach międzynarodowych były przestrzegane;”;	
			Art. 2 pkt 15	art. 74 otrzymuje brzmienie: „Art. 74. Dopuszcza się przywóz z państw trzecich zwierząt przeznaczonych do hodowli, zwierząt reprodukcyjnych, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych, lub mięsa z nich	

				pozyskanego, jeżeli państwa te zagwarantują spełnienie wymagań określonych w przepisach art. 63 – 68 lub 70 – 73.”;	
Art. 1 pkt 6	<p><i>w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„1. Państwa trzecie, których ustawodawstwo zezwala na wprowadzanie do obrotu i podawanie stylbenów, pochodnych stylbenów, ich soli i estrów lub substancji tyreostatycznych do podawania zwierzętom wszelkich gatunków, z których pozyskuje się mięso i produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, nie mogą figurować na żadnym, prowadzonym zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty, wykazie krajów, z których państwa członkowskie mogą przywozić zwierzęta gospodarcze lub akwakultury albo produkty lub mięso pozyskiwane z takich zwierząt.”;</p>	NIE			
Art. 1 pkt 7	<p><i>artykuł 11a otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„Artykuł 11a</p> <p>W odniesieniu do substancji wymienionych w załączniku III Komisja stara się o dodatkowe informacje, biorąc pod uwagę najnowsze dane naukowe ze wszystkich możliwych źródeł, oraz utrzymuje środki stosowane w ramach regularnego przeglądu w celu terminowego przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wszelkich niezbędnych propozycji.”;</p>	NIE			
Art. 1 pkt 8	<p><i>dodaje się art. 11b w brzmieniu:</i></p> <p>„Artykuł 11b</p> <p>Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje kampanię informacyjną i uświadamiającą na temat całkowitego zakazu podawania estradiolu 17β zwierzętom, od których lub z których</p>	NIE			

	pozyskuje się żywność, skierowaną do organizacji rolniczych i weterynaryjnych w UE, jak również do odpowiednich organizacji poza UE, które są pośrednio lub bezpośrednio zaangażowane w wywóz do UE żywności pochodzenia zwierzęcego, objętej zakresem niniejszej dyrektywy.”;				
Art. 1 pkt 9	<i>załącznik II zastępuje się tekstem, który znajduje się w załączniku do niniejszej dyrektywy</i>	NIE			
Art. 2 ust. 1 akapit 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 2009 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji treść tych przepisów i tabelę korelacji pomiędzy nimi a niniejszą dyrektywą.	TAK	Art. 9	Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
Art. 2 ust. 1 akapit 2	Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.	TAK	przypis 2)	²⁾ <i>Przepisy ustawy wdrażają postanowienia:</i> dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/97/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/22/WE dotyczącą zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym (Dz. Urz. UE L 318 z 28.11.2008, str. 9).	
Art. 2 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.	NIE			
Art. 3	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	NIE			
Art. 4	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich	NIE			

	estry, substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”.	
--	---	--

¹⁾ w przypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik) . W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten obszar powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisów proceduralne, przepisy karne), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Art. 12 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 12	<p>1. Właściwy organ wyznacza laboratoria które mogą przeprowadzać analizę próbek pobranych w trakcie kontroli urzędowych.</p> <p>2. Jednakże właściwe organy mogą jedynie wyznaczać laboratoria, które funkcjonują, podlegają ocenie i są akredytowane zgodnie z następującymi normami europejskimi:</p> <p>a) EN ISO/IEC 17025 dotyczącą „wymagań ogólnych dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i kalibracyjnych”;</p> <p>b) EN 45002 dotyczącą „kryteriów ogólnych dotyczących oceny laboratoriów badawczych”;</p> <p>c) EN 45003 dotyczącą „systemu akredytacyjnego laboratoriów badawczych i kalibracyjnych — wymagania ogólne dotyczące funkcjonowania i uznawania” biorąc pod uwagę kryteria dotyczące różnych metod badawczych ustanowionych we</p>	T	Art. 1 pkt 3	<p>w art. 13:</p> <p>a) w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:</p> <p>10a) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1;”;</p> <p>b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:</p> <p>„1b. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a, Główny Lekarz Weterynarii, w szczególności:</p> <p>1) ma prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w centralnej bazie danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) przeprowadza kontrolę w zakresie prawidłowego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, w tym kontroluje wprowadzanie przez upoważnione</p>	

	<p>wspólnotowym prawie paszowym i żywnościowym.</p> <p>3. Akredytacja i ocena laboratoriów badawczych, określone w ust. 2, mogą odnosić się do pojedynczych badań i zestawów badań.</p> <p>4. Właściwy organ może cofnąć wyznaczenie określone w ust. 1, w przypadku gdy warunki określone w ust. 2 nie są dłużej spełniane.</p>			<p>podmioty danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w zakresie określonym w art. 23, do centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1.;</p>	
			<p>Art. 1 pkt 4</p>	<p><i>w art. 16:</i></p> <p><i>a) w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. l w brzmieniu:</i></p> <p>„l) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni;”,</p> <p><i>b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</i></p> <p>„3a. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej wchodzącego w skład wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, zwanego dalej „zakładem higieny weterynaryjnej”, kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do wykonywania czynności określonej w ust. 1 pkt 1 lit. l oraz kopię umowy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, o wykonywanie tej czynności.”,</p> <p><i>c) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną, a także po złożeniu wniosku przez:</p> <p>a) kierownika zakładu higieny weterynaryjnej – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l,</p> <p>b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a.”,</p>	<p>Projektowana ustawa porządkuje również kwestie związane z badaniem laboratoryjnym mięsa na obecność włośni, wynikające z konieczności dostosowania zasad przeprowadzania wyżej wymienionego badania do wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, z późn. zm.) oraz rozporządzenia nr 882/2004. Zgodnie z przepisami tych rozporządzeń badanie w akredytowanych laboratoriach prowadzane do obrotu mięsa na obecność włośni, od dnia 1 stycznia 2010 r., może być przeprowadzane przy zastosowaniu metody wytrawiania, przy użyciu mieszała magnetycznego.</p>

		<p>Art. 1 pkt 6</p>	<p><i>d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:</i> „5a. O dokonaniu zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. 1, powiatowy lekarz weterynarii powiadamia kierownika zakładu higieny weterynaryjnej.”;</p> <p><i>art. 23 – 25 otrzymują brzmienie:</i> „Art. 23. 1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych. 2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym przeprowadzanymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w prawodawstwie weterynaryjnym, a także w przepisach dotyczących pasz oraz bezpieczeństwa żywności i żywienia.</p> <p>Art. 24. 1. Badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni jest przeprowadzane</p>	<p>Zgodnie z obowiązującymi przepisami badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni odbywa się w pomieszczeniach, które znajdują się przy rzeźniach (ponad 90%) lub w innych miejscach, np. w powiatowych i wojewódzkich inspektoratach weterynarii (ok. 10%). Pomieszczenia te są zatwierdzone przez powiatowego lekarza weterynarii przy zatwierdzaniu rzeźni (zakładu), jako pomieszczenia udostępniane lekarzowi weterynarii. Obecnie dotyczy to około 2232 miejsc w skali kraju, w których jest badane mięso na obecność włośni. Akredytacja jako system gwarantujący jakość wykonywanych badań laboratoryjnych obejmuje zarówno pomieszczenia, metodykę badawczą, osoby przeprowadzające badanie, sprzęt, jak i jednostkę nadzorującą, która przeprowadza kontrolę spełniania warunków akredytacji. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powiatowy lekarz weterynarii, który dokonuje wyznaczenia i odpowiada za przeprowadzanie badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, nie funkcjonuje w ramach</p>
--	--	-------------------------	---	--

			<p>w:</p> <p>1) pomieszczeniu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14) w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9, udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18, przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub</p> <p>2) innym przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, którym dysponuje Inspekcja.</p> <p>2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 2005 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (<i>Trichinella</i>) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, z późn. zm.).</p> <p>3. Kierownik zakładu higieny</p>	<p>takiego systemu. Stąd też konieczność wykorzystania systemu akredytacji w laboratoriach zakładów higieny weterynaryjnej i uruchomienie pomieszczeń badania mięsa na obecność włośni jako tzw. pracowni terenowych zakładu higieny weterynaryjnej. Z punktu widzenia całego procesu jest to rozwiązanie polegające na rozszerzeniu akredytacji poszczególnych zakładów higieny weterynaryjnej o badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni wraz z uznaniem wyżej wymienionych pracowni terenowych jako podległych merytorycznie i nadzorowanych przez zakład higieny weterynaryjnej. Takie rozwiązanie jest znacznie bardziej ekonomiczne i zdecydowanie szybsze do przeprowadzenia, w porównaniu z koniecznością akredytacji wszystkich miejsc, w których będzie przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni. Należy podkreślić, że w tym systemie liczba akredytowanych podmiotów może być mniejsza w porównaniu do obecnie występującej.</p>
--	--	--	--	---

			<p>weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 882/2004.</p> <p>4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań określonych w ust. 3 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:</p> <ol style="list-style-type: none">1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub 18, informuje powiatowego lekarza weterynarii;2) pracownika Inspekcji, informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii. <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii, nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 lub 18 do przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, usunięcie stwierdzonych naruszeń, określając sposób i termin ich usunięcia.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, pracownik Inspekcji ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.</p> <p>Art. 25. 1. Aby zapewnić jednolity sposób przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych określonych w</p>	
--	--	--	---	--

			<p>rozporządzeniu nr 882/2004, związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, tworzy się system laboratoriów urzędowych, obejmujący akredytowane laboratoria.</p> <p>2. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 1, działają:</p> <p>1) laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 12 rozporządzenia nr 882/2004, obejmujące:</p> <p>a) zakłady higieny weterynaryjnej, w tym pracownie badania mięsa na obecność włośni,</p> <p>b) laboratoria państwowych instytutów badawczych,</p> <p>c) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych niż wymienione w lit. a jednostek organizacyjnych Inspekcji,</p> <p>d) inne laboratoria zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii;</p> <p>2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 33 rozporządzenia nr 882/2004.</p> <p>3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.</p> <p>4. Główny Lekarz Weterynarii, wyznaczając laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mięsa na obecność włośni, wskazuje pracownię badania mięsa na obecność włośni, na podstawie informacji</p>	
--	--	--	---	--

			<p>przekazanych przez powiatowego lekarza weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.</p> <p>5. Jeżeli brak jest laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć do przeprowadzenia tych badań krajowe laboratorium referencyjne.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, funkcję krajowego laboratorium referencyjnego, w zakresie określonym w wyznaczeniu, pełni krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, wyznaczone przez Głównego Lekarza Weterynarii, po zasięgnięciu opinii właściwego krajowego laboratorium referencyjnego.</p> <p>7. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA krajowe</p>	
--	--	--	---	--

			<p>albo wspólnotowe laboratorium referencyjne.</p> <p>8. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.</p> <p>9. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;</p>	
		<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p><i>po art. 25 dodaje się art. 25a – 25d w brzmieniu:</i></p> <p>„Art. 25a. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wnioski w tym zakresie do Głównego Lekarza Weterynarii.</p> <p>2. Do wniosku dołącza się:</p> <p>1) kopię oryginału:</p> <p>a) certyfikatu akredytacji,</p>	<p>Zaproponowane w projekcie rozwiązania wskazują kierownika zakładu higieny weterynaryjnej jako właściwego do sprawowania nadzoru merytorycznego nad wykonywanymi badaniami zgodnie z instrukcją Głównego Lekarza Weterynarii, przygotowaną na podstawie obowiązującego w tym zakresie rozporządzenia nr 2075/2006. Zgodnie z projektowanymi przepisami, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn</p>

			<p>b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;</p> <p>2) opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego albo krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, w przypadku gdy brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, o:</p> <p>a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,</p> <p>b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,</p> <p>c) stosowanych metodach badawczych, do której dołącza się kopię oryginału raportu z badań porównawczych określonych metod badawczych przeprowadzonych przez krajowe laboratorium referencyjne, krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.</p> <p>3. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie zatwierdzenia laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, po przeprowadzeniu w nim badań</p>	<p>finansowych lub organizacyjnych nie będzie w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji Weterynaryjnej będzie mógł wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami tej Inspekcji do badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni. Powiatowy lekarz weterynarii będzie przekazywał kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do badania mięsa na obecność włośni oraz kopię umowy o wykonywanie tej czynności. W przypadku dokonania zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania tej czynności powiatowy lekarz weterynarii będzie powiadamiał o tym fakcie kierownika zakładu higieny weterynaryjnej. Rozwiązanie polegające na przekazywaniu kopii takiej decyzji kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej oraz informowaniu go o każdej zmianie w zakresie wyznaczenia do wykonywania tej czynności jest elementem wskazującym na podległość lekarza wykonującego taką czynność kierownikowi zakładu higieny</p>
--	--	--	---	---

			<p>porównawczych określonych metod badawczych przez krajowe laboratorium referencyjne lub, w przypadku braku takiego laboratorium, przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, i uzyskaniu zgodnego wyniku takich badań.</p> <p>4. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub uzyskało niezgodne wyniki dwóch kolejnych badań porównawczych, o których mowa w ust. 3, lub nie poddało się takim badaniom.</p> <p>5. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a – c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.</p> <p>6. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 5, określa:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;2) sposób pozyskiwania przez	<p>weterynaryjnej i stanowi podstawę prawidłowego funkcjonowania tych pracowni.</p>
--	--	--	--	---

			<p>wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;</p> <p>3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;</p> <p>4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.</p> <p>Art. 25b. 1. Krajowe laboratoria referencyjne:</p> <p>1) wykonują zadania:</p> <p>a) Inspekcji, o których mowa w art. 3, w zakresie referencyjności,</p> <p>b) określone w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004;</p> <p>2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.</p> <p>2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.</p> <p>3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia,</p>	
--	--	--	--	--

			<p>przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o przeprowadzonych kontrolach.</p> <p>4. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.</p> <p>5. Wydatki inwestycyjne związane z prowadzeniem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, mogą być finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, w wysokości do 100 % planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) określi, jakie krajowe laboratoria referencyjne są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, a w przypadku gdy dla każdego ze wspólnotowych laboratoriów referencyjnych zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi;</p>	
--	--	--	---	--

			<p>2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.</p> <p>Art. 25c. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, do dnia 15 stycznia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) informacje o uzyskanych przez laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne wynikach przeprowadzonych badań porównawczych;2) szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, z uwzględnieniem potrzeb laboratoriów urzędowych. <p>2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje corocznie, do dnia 31 grudnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa zatwierdzony szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych w następnym roku budżetowym.</p> <p>Art. 25d. 1. Dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 23 są gromadzone i przetwarzane przy użyciu systemu teleinformatycznego obejmującego:</p> <ol style="list-style-type: none">1) centralną bazę danych prowadzoną przez krajowe laboratoria	
--	--	--	---	--

			<p>referencyjne;</p> <p>2) lokalne bazy danych prowadzone w zakładach higieny weterynaryjnej przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia baz danych określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.”;</p>	
		<p>Art. 1 pkt 8</p>	<p><i>w art. 31 uchyla się ust. 2 – 4.</i></p>	<p>Ponadto, w związku z wejściem w życie rozporządzenia nr 882/2004 należy dostosować przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie terminologii użytej w rozporządzeniu nr 882/2004, w szczególności w załącznikach IV i V do tego rozporządzenia. Poza tym rozporządzenie nr 882/2004 uchylilo dyrektywę Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa, w tym drobiowego (Dz. Urz. WE L</p>

					32 z 5.02.1985, str. 14, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 161, z późn. zm.), której postanowienia zostały wdrożone w przepisach ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w związku z tym należało je uchylić (art. 1 pkt 8 projektu ustawy).
--	--	--	--	--	---

¹⁾ w przypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik) . W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten obszar powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisów proceduralne, przepisy karne), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia

**w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych dla
poszczególnych rodzajów i kierunków badań**

Na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa, jakie krajowe laboratoria referencyjne są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200.).

§ 2. Krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w § 1, właściwe dla badań prowadzonych w kierunku rozpoznawania chorób zakaźnych zwierząt oraz chorób odzwierzęcych są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w § 1, właściwe dla badań produktów pochodzenia zwierzęcego lub pasz są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań (Dz. U. Nr 118, poz. 757).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1655 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 105, Nr 157, poz. 1241 i Nr ..., poz. ...).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia

Załącznik nr 1

KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE BĘDĄCE KRAJOWYMI LABORATORIAMI REFERENCYJNYMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 33 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (WE) Nr 882/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA 29 KWIEŃNIA 2004 R. W SPRAWIE KONTROLI URZĘDOWYCH PRZEPROWADZANYCH W CELU SPRAWDZENIA ZGODNOŚCI Z PRAWEM PASZOWYM I ŻYWIENIOWYM ORAZ REGUŁAMI DOTYCZĄCYMI ZDROWIA ZWIERZĄT I DOBROSTANU ZWIERZĄT, WŁAŚCIWE DLA BADAŃ PROWADZONYCH W KIERUNKU ROZPOZNAWANIA CHOROÓB ZAKAŻNYCH ZWIERZĄT ORAZ CHOROÓB ODZWIERZĘCYCH

Lp.	Nazwa laboratorium	Adres	Kierunek badań	Rodzaj badań
1	2	3	4	5
1	Laboratorium Zakładu Pruszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	98-220 Zduńska Wola, ul. Wodna 7	1. Pryszczycza. 2. Choroba. pęcherzykowa świń. 3. Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej. 4. Księgosusz. 5. Pomór małych przeżuwaczy.	1. Wirusologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego i jego typowanie. 2. Serologiczne. 3. Wykrywanie antygenu. 4. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego.
2	Laboratorium Zakładu Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	1. Klasyczny pomór świń. 2. Afrykański pomór świń. 3. Choroba Aujeszkiego u świń. 4. Zespół rozrodzo- oddechowy świń. 5. Leptospiroza.	1. Serologiczne. 2. Mikrobiologiczne. 3. Wirusologiczne. 4. Izolacja czynnika chorobotwórczego. 5. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego.

3	Laboratorium Zakładu Anatomii Patologicznej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gąbczasta encefalopatia bydła. 2. Trzęsawka owiec. 3. Enterowirusowe zapalenie mózgu i rdzenia świń dawna choroba cieszyńska i talfańska. 4. Gruczolakowatość płuc owiec i kóz. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Histopatologiczne. 2. Immunohistochemiczne
4	Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wścieklizna. 2. Trzęsawka owiec. 3. Gąbczasta encefalopatia bydła. 4. Niedokrwistość zakaźna koni. 5. Wirusowe zapalenie tętnic koni. 6. Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy (otręt bydła). 7. Choroba guzowatej skóry bydła*. 8. Gorączka doliny Rift*. 9. Choroba niebieskiego języka. 10. Ospa owiec i ospa kóz*. 11. Afrykański pomór koni*. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne. 2. Wirusologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego. 3. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego. 4. Wykrywanie patologicznej formy białka pionowego - PrP^{Sc}. 5. Szybkie testy diagnostyczne.
5	Laboratorium Zakładu Biochemii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Enzootyczna białaczka bydła. 2. Choroba maedi-visna. 3. Wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne. 2. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego.

	Instytutu Badawczego		stawów i mózgu kóz.	
6	Laboratorium Zakładu Mikrobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bruceloza. 2. Listerioza. 3. Wąglik. 4. Gruźlica bydła. 5. Paratuberkuloza bydła. 6. Nosacizna. 7. Zakaźne zapalenie macicy klaczy. 8. Tularemia. 9. Salmoneloza (w aspekcie chorób odzwierzęcych). 10. Antybiotykooporność: <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>Salmonella</i> wskaźnikowa (indykatorowa); 2) <i>Escherichia coli</i>. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne. 2. Mikrobiologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego, typowanie. 3. Określanie oporności.
7	Laboratorium Zakładu Wirusologii Żywności i Środowiska Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czynniki wirusowe u maź blaszkoskrzelnych. 2. Borelioza. 3. Myksomatoza. 4. Krwotoczna choroba królików. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego. 2. Serologiczne. 3. Wirusologiczne.
8	Laboratorium Zakładu Chorób Bydła i Owiec Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Choroba mętlikowa bydła. 2. Chlamydioza. 3. Gorączka Q. 4. Zaraza płucna bydła. 5. Zakaźna bezmleczność owiec i kóz. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne. 2. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego. 3. Mikrobiologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego.

9	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Influenza (grypa) ptaków. 2. Rzekomy pomór drobiu. 3. Mykoplazmoza drobiu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne. 2. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego. 3. Mikrobiologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego.
10	Laboratorium Zakładu Chorób Wirusowych Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Choroba Mareka. 2. Choroba Derzsyego. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne. 2. Wirusologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego. 3. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego.
11	Laboratorium Zakładu Chorób Ryb Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wiosenna wiremia karpia (SVC). 2. Wirusowa posocznica krwotoczna (VHS). 3. Zakaźna martwica układu krwiotwórczego (IHN). 4. Zakażenie wirusem koi karpia (KHV). 5. Bakteryjna choroba nerek. 6. Jersinioza. 7. Wrzodzienica. 8. Bonamioza. 9. Martelioza. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wirusologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego. 2. Mikrobiologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego. 3. Molekularne - wykrywanie materiału genetycznego. 4. Serologiczne. 5. Histologiczne.
12	Laboratorium Zakładu Parazytologii i Chorób Inwazyjnych Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zaraza stadnicza. 2. Echinokokoza. 3. Toksoplazmoza. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Serologiczne 2. Parazytologiczne. 3. Molekularne -

	Weterynaryjnego- Państwowego Instytutu Badawczego		4. Zgnilec amerykański pszczoł. 5. Zgnilec europejski. 6. Warroza.	wykrywanie materiału genetycznego. 4. Mikrobiologiczne - izolacja czynnika chorobotwórczego. 5. Biochemiczne.
--	--	--	---	--

* W razie podejrzenia wystąpienia wyżej wymienionych chorób próbki zostaną przesłane do wspólnotowego laboratorium referencyjnego.

Załącznik nr 2

KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE BĘDĄCE KRAJOWYMI LABORATORIAMI REFERENCYJNYMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 33 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (WE) Nr 882/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA 29 KWIEŚNIA 2004 R. W SPRAWIE KONTROLI URZĘDOWYCH PRZEPROWADZANYCH W CELU SPRAWDZENIA ZGODNOŚCI Z PRAWEM PASZOWYM I ŻYWIENIOWYM ORAZ REGULAMI DOTYCZĄCYMI ZDROWIA ZWIERZĄT I DOBROSTANU ZWIERZĄT, WŁAŚCIWE DLA BADAŃ PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO LUB PASZ

Lp.	Nazwa laboratorium	Adres	Kierunki badań	Rodzaj badań
1	2	3	4	5
1	Laboratorium Zakładu Higieny Żywności Pochodzenia Zwierzęcego Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	1. <i>Listeria monocytogenes</i> . 2. <i>Escherichia coli</i> , w tym werocytotoksyczne szczepy <i>E.coli</i> (VTEC). 3. <i>Campylobacter</i> spp. 4. <i>Salmonella</i> spp. 5. Antybiotykooporność: 1) <i>Campylobacter</i> spp.; 2) <i>Staphylococcus</i> spp.; 3) Enterokoki. 6. Czynniki bakteryjne u małż blaszkoskrzelnych. 7. Gronkowce koagulazododatnie, w tym: 1) <i>Staphylococcus Ursus</i> ; 2) Enterotoksyny gronkowcowe. 8. Higiena mleka surowego: 1) ogólna liczba drobnoustrojów,	1. Serologiczne. 2. Mikrobiologiczne. 3. Izolacja czynnika chorobotwórczego. 4. Chemiczne. 5. Biochemiczne. 6. Cytologiczne.

			<p>2) komórki somatyczne.</p> <p>9. Obróbka cieplna mleka i produktów mleczarskich, w tym fosfataza alkaliczna.</p> <p>10. Biotoksyny w małżach blaszkoskrzelnych.</p> <p>11. Włośnica.</p> <p>12. Pozostałości substancji przeciwbakteryjnych (B1.)</p>	
2	<p>Laboratorium Zakładu Higieny Pasz Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego</p>	<p>24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57</p>	<p>1. Wykrywanie i oznaczanie przetworzonego białka zwierzęcego w paszach.</p> <p>2. Zanieczyszczenia mikrobiologiczne pasz.</p> <p>3. Niedozwolone antybiotykowe stymulatory wzrostu.</p> <p>4. Zanieczyszczenia stałe w tłuszczach paszowych.</p> <p>5. Badanie pasz genetycznie zmodyfikowanych, zawierających rzepak, bawełnę lub mikroorganizmy.</p> <p>6. Dodatki paszowe zaliczone do kategorii:</p> <p>1) technologicznych należących do grup:</p> <p>a) konserwantów,</p> <p>b) dodatków do kiszonki;</p> <p>2) zootechnicznych</p>	<p>1. Serologiczne.</p> <p>2. Mikrobiologiczne.</p> <p>3. Izolacja czynnika chorobotwórczego.</p> <p>4. Chemiczne.</p> <p>5. Biochemiczne.</p> <p>6. Biotechnologiczne.</p>

			<p>należących do grup:</p> <p>a) stabilizatorów flory jelitowej,</p> <p>b) innych dodatków zootechnicznych.</p> <p>7. Homogeniczność pasz leczniczych.</p> <p>8. Oznaczanie substancji czynnych w paszach leczniczych.</p> <p>9. Substancje przeciwbakteryjne, w tym antybiotyki, sulfonamidy, chinolony w paszach.</p>	
3	Laboratorium Zakładu Farmakologii i Toksykologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego- Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<p>1. Grupa A- substancje wykazujące działanie anaboliczne oraz substancje, których stosowanie u zwierząt jest niedozwolone:</p> <p>1) stilbeny, pochodne stilbenów oraz ich sole i estry;</p> <p>2) substancje tyreostatyczne;</p> <p>3) sterydy;</p> <p>4) laktony kwasu rezorcynowego, w tym zeranol;</p> <p>5) beta-agoniści;</p> <p>6) substancje farmakologicznie czynne, dla których nie mogą być</p>	<p>1. Chemiczne.</p> <p>2. Biochemiczne.</p>

			<p>ustalone maksymalne limity pozostałości, określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. L 224 z 18.08.1990, str. 1, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 111, z późn. zm.).</p> <p>2. Grupa B – produkty lecznicze, w tym substancje niedozwolone, które mogą być użyte do celów weterynaryjnych, zanieczyszczenia chemiczne oraz inne zanieczyszczenia w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i paszach:</p> <p>1) substancje przeciwbakteryjne, w tym antybiotyki, sulfonamidy, chinolony;</p>	
--	--	--	--	--

			<p>2) inne produkty lecznicze:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) leki przeciwwrobacze, b) kokcydiostatyki i nitroimidazole, c) karbaminiany i pyretroidy, d) neuroleptyki, e) niesterydowe leki przeciwzapalne, f) inne substancje farmakologicznie czynne; <p>3) zanieczyszczenia chemiczne i inne zanieczyszczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pestycydy chloroorganiczne (z wyłączeniem pasz) i polichlorowane bifenyle (PCB), b) pestycydy fosforoorganiczne (z wyłączeniem pasz), c) pierwiastki: ołów, kadm, rtęć, arsen, d) mikotoksyny, e) barwniki; <p>4) Dodatki paszowe zaliczane do kategorii kokcydiostatyków i histomonostatyków.</p>	
--	--	--	---	--

4	Laboratorium Zakładu Radiobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego- Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nitrozoaminy. 2. Dioksyny. 3. Furany i dl-PCB. 4. Skażenia promieniotwórcze. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Chemiczne. 2. Biologiczne.
---	--	---	--	--

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm).

Projektowane rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań (Dz. U. Nr 118, poz. 757).

W projektowanym rozporządzeniu nie wskazano zasad współpracy pomiędzy laboratoriami referencyjnymi, z uwagi na fakt, że każdemu z laboratoriów przyznano odmienne kierunki badań, w związku z czym, zgodnie z upoważnieniem ustawowym, nie jest konieczne regulowanie współpracy między nimi.

W projektowanym rozporządzeniu określono krajowe laboratoria referencyjne, które będą wykonywać badania w kierunku rozpoznawania chorób zakaźnych zwierząt oraz chorób odzwierzęcych, a także badania produktów pochodzenia zwierzęcego.

W odniesieniu do badania pasz, w rozporządzeniu znalazły się laboratoria referencyjne inne niż wymienione w przepisach o paszach. Wskazanie laboratoriów referencyjnych, w których będą przeprowadzane wyżej wymienione badania jest zgodne z upoważnieniem zawartym w art. 33 ust. 1 rozporządzenia 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie nie zawiera norm technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia

zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie jest ujęty w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji i obrotu żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz, a także produkcji i obrotu zwierzętami.

2. Konsultacje społeczne

Projekt zostanie uzgodniony z zainteresowanymi społeczno zawodowymi i związkami zawodowymi, a w szczególności z: Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną, Polską Izbą Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych „POLFARMED”, Polskim Stowarzyszeniem Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Komisją Krajową NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Producentów Pasz, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia spowoduje, że polskie podmioty prowadzące działalność będą poddawane kontroli urzędowej w laboratoriach dysponujących wysoko wykwalifikowaną kadrami oraz sprzętem gwarantującym specjalistyczne przeprowadzanie tych badań.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków i trybu gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych oraz sposobu prowadzenia baz danych

Na podstawie art. 25d ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia centralnej bazy danych i lokalnych baz danych.

§ 2. W centralnej bazie danych i lokalnych bazach danych gromadzi się dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, obejmujące w szczególności informacje dotyczące próbki, jej pobrania oraz przeprowadzonego badania.

§ 3. 1. Administrator centralnej bazy danych, na potwierdzenie przez Głównego Lekarza Weterynarii wniosek obowiązanego podmiotu, rejestruje go w centralnej bazie danych oraz przekazuje informacje umożliwiające przekazywanie danych dotyczących wyników przeprowadzanych badań laboratoryjnych.

2. Informacje o zakresie gromadzonych danych są udostępniane za pośrednictwem web serwisów (usług sieciowych).

3. Informacje dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez laboratoria:

- 1) wprowadza się bezpośrednio do formularza w centralnej bazie danych;
- 2) przesyłane za pośrednictwem web serwisów (usług sieciowych).

4. Uprawnienia do dostępu do centralnej bazy danych są nadawane przez administratora tej bazy na podstawie pisemnego wniosku potwierdzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii.

§ 4. 1. System informatyczny uniemożliwia usunięcie wprowadzonych danych.

2. Błędy w lokalnych bazach danych i centralnej bazie danych są poprawiane za pomocą zapisu, który zmienia dane w centralnej bazie danych lub lokalnej bazie danych w sposób umożliwiający odczytanie danych zmienianych, w terminie 7 dni od dnia ich ujawnienia.

§ 5. System informatyczny zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych do korzystania z tego systemu.

§ 6. 1. Laboratoria przysyłają do centralnej bazy danych dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych niezwłocznie po ich autoryzacji.

2. Dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych, niezwłocznie po ich uzyskaniu i zatwierdzeniu przez kierownika laboratorium, są wprowadzane w formie elektronicznej do lokalnej bazy danych i w tej formie przekazywane do centralnej bazy danych.

3. W przypadku wykrycia błędów w przesłanych danych, korekty dokonuje się niezwłocznie po ich wykryciu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1655 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 105, Nr 157, poz. 1241 i Nr ..., poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych oraz sposobu prowadzenia baz danych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 25d ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest związany z system wymiany danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych między zakładami higieny weterynaryjnej i innymi laboratoriami wchodzącymi w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii oraz laboratoriami referencyjnymi, w których znajdują się lokalne bazy danych, a Państwowym Instytutem Weterynaryjnym – Państwowym Instytutem Badawczym w Puławach, w którym znajduje się centralna baza danych.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia ma na celu zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników badań laboratoryjnych, jak również zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób ludzi i zwierząt.

Materia regulowana w niniejszym projekcie rozporządzenia nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na importerów oraz podmioty prowadzące działalność w zakresie tranzytu przesyłek zwierząt i przesyłek produktów oraz organy Inspekcji Weterynaryjnej i organy celne.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt zostanie uzgodniony z zainteresowanymi organizacjami społeczno-zawodowymi i związkami zawodowymi, a w szczególności z: Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną, Krajową Radą Izb Rolniczych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Business Centre Club – Związek Pracodawców.